

Ο' ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ

114

M.R.S.E.L.

Η Εκκλησιαστική Χορωδία της Κοινότητος «Αγιος Ιωάννης», Boston, Mass.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΜΗΝ Α Ρ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. ASTORIA 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Vol. V. No. 114.—October 1, 1939

Ten Cents a Copy

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

'Εκδοθέντα ἐν 'Αμερικῇ διὰ τοὺς
'Ελληνόπαιδες τῆς 'Αμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ.—Μὲς ἔρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικάς, στοιχεία εὐνάγνωστα, εἰδόνας, πομπάτα καὶ προσευχάς, τὸ βιβλίον ἐλκύει τοὺς μαθητάς. 'Η διδάσκαλία τῆς Πίστεώς μας δηλ., εἰς 100 ἀπλούστατα μαθήματα. 'Εκδοσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντρα.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελές καὶ καλοτυπωμένον αὐτὸν βιβλίον ἔξειγονται δῦλα δσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς τοὺς Ναοὺς μας, μὲς ἔρωταπορφύριες ἀπλᾶς. Τὸ κάθε 'Ι. 'Αντικείμενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἔξηγεται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέλος δῦλα αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς 'Αμερικῆς. Πολυτελῶς δεδεμένον 75 σέντρα.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστορίαν 'Αναγγωστικον). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΙΔΟΥ, Βιβλία Α'. καὶ Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἐλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία 'Ελληνικὴ Ιστορία», δεδεμένα μαζὶ εἰς ἓνα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστονογγηματικὰς εἰκόνας, πομπάτα ἐθνικά, ἔρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντρα.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡ. ΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτική, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ 'Ελληνόπουλα τῆς 'Αμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμέναι ἔρωτήσεις τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι πολὺ βοηθητικὰ τόσον διὰ τὸν διδάσκαλον ὅσον καὶ διὰ τὸν μαθητάς. 'Ἐπλάσιτος ποιότητος χάρτον καὶ μὲ πλειστας εἰκόνας. 'Ἐνεργοῖς διὰ τὴν συνιστόμενην ἀνεπιφλάκτως. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.45.

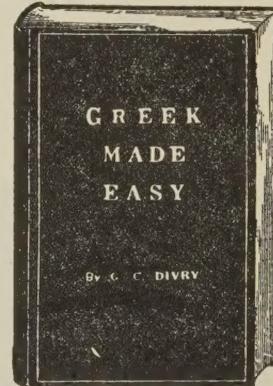
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Είναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν 'Αμερικῇ Σχολεία. Μὲ πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπτλαγυμένη κοραστικῶν κανόνων, ἐνεργόθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδ. Συμβουλίου τῆς 'Αρχειπιστορῆς. Συνετάχθη καὶ ἔξεδόθη ἐνταῦθα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτον καὶ μὲ στοιχεῖα καθαρὰ καὶ εὐνάγνωστα. Τιμᾶται δεδεμένη \$0.50.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. — ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθείσας ἐπίτηδες διὰ τὰ 'Ελληνόπαιδα τῆς 'Αμερικῆς. Περιέχει πλεῖστα δσα ἔργα κατάλληλα διὰ τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιών μας εἰς τὰς διαφόρους ἑορτὰς κλπ. "Εχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικά. 'Ἐργα καὶ Κωμῳδίας, κλπ. "Ολα μὲ νέον 'Ελληνοαμερικανικὸν πνεύμα. 'Εκδοσίς 'Αμερικανική. Τιμᾶται χαρτόδετον \$1.00.

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer). — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—'Η Ορθόδοξος Χριστιανική Κατήχησις εἰς τὴν 'Αγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδία μηδιλοῦντα 'Ελληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμεψοῦθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οίσασδήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται μὲ ἀπλᾶς ἔρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις αἱ βάσεις τῆς 'Ορθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντρ.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

GREEK MADE EASY—Νέα 'Απλῆ καὶ Συγχρονισμένη Μέθοδος τῆς 'Ελληνικῆς δι' 'Αμερικανούς. Βy G. C. DIVRY. 'Η πρώτη καὶ μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς διδάσκαλίαν ἐν σχολείῳ η κατ' οίκον ἐκμάθησιν τῆς 'Ελληνικῆς γλώσσης ὑπὸ 'Αμερικανῶν, παιδίων η ἐνηλίκων. Εἰμιέθοδος, πρα-

κτική, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς 'Ελλην. Γραμματικῆς διὰ παραδειγμάτων λέξεων η ἀπλῶν φράσεων. 'Εχει τὴν ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης λέξεως διὰ τῶν συνήθων 'Αγγλικῶν χαρακτήρων. 'Ελκύει ἀπὸ τοῦ πρώτου μαθήματος τὸν μαθητήν, διδάσκουσα πράγματα καθημερινῆς χρήσεως μὲ τὸ εὐκολώτερον σύντημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγάλα, κλπ. Τιμᾶται δεδ. \$1.50.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ & ΕΛΛΗΝΟΑΓΓ. ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY

Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Webster, ἔχει τὴν ἀριστήν σημαίσαν καὶ προφορὰν δλῶν τῶν χρούμιων 'Αγγλικῶν καὶ 'Ελληνικῶν λέξεων. 'Επίσημον σύντομον 'Αγγλικὴν Γραμματικήν, χάρτας καὶ πλειστας ὀφελιμούς ἐν 'Αμερικῇ πληροφορίας. Χρυσόδετον, μὲ δύο εὐρετήρια ... \$1.25.

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ο Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς 'Αγγλικῆς Γλώσσης».—'Υπὸ G. C. DIVRY.—'Η νεωτάτη καὶ ἀπλουστά-

τη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς 'Αγγλικῆς. Διδάσκει τὴν ἐντελῶς ἀκριβῆ 'Αμερικ. προφορὰν. Σύντημα εὐκολώτατον, ἀπλῶν καὶ πρακτικόν. 'Ιδιαιτέρως κατάλληλον δι' ἀρχαρίους μαθητὰς οίσασδήποτε ἡλικίας η μορφώσεως. Τιμᾶται πανόδετον \$1.25.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. Άρθ. 114

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΠΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ στήλη ποτὲ δὲν ἐπανέρχεται ἐπὶ τοῦ ἵδιου θέματος. "Αν τοῦ κανόνος μας τούτου κάμψιμων τὴν φορὰν ταύτην ἔξαιρεσιν, τοῦτο εἶνε διότι τὸ θέμα ὅπερ θὰ θίξωμεν διὰ τῶν κατωτέρω γραμμῶν εἶνε, τούλαχιστον δι' ἡμᾶς τοὺς ὄμογενεῖς, ἔξαιρετικῆς σπουδαιότητος καὶ ὑψίστης πάντοτε σημασίας.

Τὸ ζήτημα τούτεστι τῆς ἐκμορφώσεως τῶν ὄμογενῶν μαθητοπαίδων μας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐνταῦθα πεφιλημένην ὄμογένειαν καὶ τὴν ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικήν μας Ἀρχιλητικήν τοῦ ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου, ζήτημα ζωτικόν, μὴ ἐπιδεχόμενον συζητήσεις καὶ ἀναβολὰς καὶ ἀμελείας. Ποῖος θὰ ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντίθετον γνώμην;

Ἡ μόρφωσις τῶν τέκνων μας συμφώνως πρὸς τὰς γραμμὰς ἔκείνας τὰς ὄποιας μὲ τόσην προσοχῆν, μὲ τόσην ἐπιμέλειαν, μὲ τόσην σοφίαν, ἔχάραξε καὶ χαράσσει τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς Σ. Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁφείλει νὰ ἀποτελῇ δι' ἡμᾶς τὸ πρώτιστον καθῆκον, τὴν ὑψίστην ὑποχρέωσίν μας.

Τὰ ἰδεώδη μας τὰ τόσον εὐγενῆ καὶ ὡραῖα, αἱ παραδόσεις μας, τὰ ἀγνὰ ἔθιμά μας, ἡ ἄμιμος θρησκεία μας, ὁ πολιτισμός μας, ἡ τόσον λαμπρὰ καὶ περιόδος Ἰστορία μας, οὐδεμίαν θὰ ἔχουν δι' ἡμᾶς σημασίαν ἐὰν δὲν προσπαθήσωμεν, π. α. σ. γ. θ. υ. σ. ι. φ., νὰ μεταδώσωμεν εἰς τοὺς ὄμογενεῖς πατέρας μας τὸ μέσον ἔκεινο τὸ τετιμημένον, τὴν γλώσσαν δηλαδή, μὲ τὴν ὄποιαν ἀνεπτύχθησαν, διεφυλάχθησαν καὶ μετεδόθησαν πρὸς τόσους καὶ τόσους.

Τελευταίως ἀκόμη ἔνας Ἀμερικανὸς ἴδιωτης ἐτονίζεν διὰ τὸ πᾶν δι' αὐτὸν θὰ ἥτο μία ἀσκοπος ἐργασία ἐὰν δὲν ἔγνωριζε τὴν Ἐλληνικὴν γλώσσαν καὶ ἐὰν δὲν ἐπεσκέπτετο τὴν χώραν ἔκεινην ὅπου ἀνεπτύχθησαν αἱ λεπτότεραι ἰδέαι καὶ ἐκαλλιεργήθησαν τὰ ἀγνότερα τῶν αἰσθημάτων. Ἡ ζωή, ἔλεγε, θὰ τοῦ ἥτο ἔνας γρῦφος, ἔνας ἀνωφελής καὶ μάταιος περίπατος ἐὰν δὲν ἐνετρύφα εἰς τοὺς Ἐλληνας σφροὺς τῶν ὄποιων αἱ ἰδέαι καὶ ἡ γλώσσα καὶ ἡ ὡραιότης εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἀνυπέρβλητοι παρ' ὅλας τὰς σημερινὰς προόδους εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ.

"Ατυχῶς ὑπάρχουν μερικοὶ γονεῖς — καὶ πρὸς

αὐτοὺς ἀπευθυνόμεθα ἴδιαιτέρως — οἱ ὅποιοι ἐφαρμόζουν τὴν γνωστὴν θεωρίαν «οὐ με πείσεις, καν με πείσης» καὶ μικρὰν ἢ καλλίτερον οὐδεμίαν ἀπολύτως δίδουν σημασίαν εἰς τὸ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σοβαρότατον ζήτημα τῆς ἔστω καὶ στοιχειώδους ἐλληνικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων των. Ζῶντες ἐν Ἀμερικῇ ἔνθα ὑπάρχει ἐν σχεδὸν ἑκατομμύριον Ὁμογενῶν, λησμονοῦν τελείως διὰ μὲ τὴν ἐκμάθησιν ὑπὸ τῶν τέκνων των τῆς Ἐλληνικῆς γλώσσης, θὰ ἔδιδον εἰς αὐτὰ δύο ἀκόμη χεῖρας, διπλᾶ μέσα, διὰ νὰ δύνανται τούλαχιστον νὰ ἔχωνται εἰς ἐπαφὴν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ὄμογενεῖς, πλεῖστοι τῶν ὄποιων διατηροῦν ἀκμαίας καὶ ἀνθύνσας ἐπιχειρήσεις ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τῆς Μεγάλης ταύτης Χώρας, ὅπως γνωρίζομεν.

Φέρουν διαφόρους προφάσεις, προχείρους καὶ ἀστηρίκτους, τὰς ὅποιας δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἐνταῦθα διότι εἶνε ἐντελῶς ἀστήρικτοι. Ἀμελοῦν τελείως καὶ ἀφήνουν νὰ περάσουν ἀσκοπα τὰ ὄραιοτερα ἐτη τῆς μικρᾶς ἥλικιας τῶν παιδιῶν των. Πόσοι καὶ πόσοι ὄμως γονεῖς δὲν ἔθρηγησαν καὶ δὲν θρηνοῦν τόρα διότι ἔναντι τῶν τέκνων των ἔδειξαν τόσον χλιαρὰν καὶ χαλαρὰν στάσιν! "Ολοι μας ἵσως θὰ ἔχωμεν πρόχειρα παραδείγματα τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας μερικῶν γονέων σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Ἐλληνικῆς ἀναπτύξεως τῶν τέκνων των.

Τὰ Ἐλληνικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων καὶ Ὁργανώσεων, Ἀπογευματινὰ καὶ Ἡμερήσια, ἔχουν ἀρχίσει ἥδη τὸ Ἐλληνοποίον τῶν ἔργων χάρις εἰς τὸν ἀραιοφνή καὶ ἀκούραστον ζῆλον τῶν Κοινοτικῶν Παραγόντων καὶ τῶν Διδασκάλων, οἱ ὅποιοι, ώς πραγματικοὶ ἀκαταβλητοὶ καὶ ἀκαταπόνητοι ἥρωες εὑρίσκονται καὶ πάλιν εἰς τὰς ἔδρας ὡς τέλειοι Ἀπόστολοι τῆς Ὁμογενείας διὰ νὰ διδάξουν, διὰ νὰ συμβουλεύσουν. Ἀπότοτοι πρὸ τῶν ποικίλων ἐμποδίων των φροντίζουν πάσῃ δυνάμει νὰ ἐπιτελοῦν τὸ καθῆκόν των τὸ βαρὺ καὶ δύσκολον ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις μόλις ἔχοντες τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ νὰ στηριχθοῦν εἰς τὴν ἴδιωτικήν των ζωῆν.

Δὲν θὰ θελήσουν οἱ γονεῖς, δὲν θὰ θελήσουν οἱ κηδεμόνες, δὲν θὰ θελήσουν γενικῶς ὅλοι οἱ Ὁμογενεῖς, νὰ συνεργασθοῦν προθυμώς καὶ ἀνεπιφυλάκτως μετὰ τῶν ζηλωτῶν διδασκάλων καὶ διδασκα-

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

1—15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, 1939

1 Κυριακή. — 'Ανανίου 'Αποστόλου, Ρωμανοῦ τοῦ Μελαδοῦ. 'Ηχ. Α'. 'Εωθ. Ζ'. 'Απόστ. Κυριακῆς ΙΗ' Εὐαγγέλιον Β' Λουκᾶ.

2 Δευτέρα. — Κυπριανοῦ 'Ιεροφ. 'Ιουστίνης μάρτυρος.

3 Τρίτη. — Διονυσίου 'Αρεοπαγίτου.

4 Τετάρτη. — 'Ιεροθέου 'Επισκόπου 'Αθηνῶν.

5 Πέμπτη. — Χαροπίνης μάρτυρος.

6 Παρασκευή. — Θωμᾶ 'Αποστόλου.

7 Σάββατον. — Σεργίου καὶ Βάχχου μαρτύρων.

8 Κυριακή. — Πελαγίας δούσας, ('Ηχ. Β' 'Εωθ. Η'. 'Απόστολος Κυρ. ΙΘ' Εὐαγγέλιον Γ' Λουκᾶ.)

9 Δευτέρα. — Τακώbow 'Αποστ. τοῦ 'Αλφαίου.

10 Τρίτη. — Εἰλαμπίου καὶ Εἰλαμπίας μαρτύρων.

11 Τετάρτη. — Φίλιππου 'Αποστόλου ἐνὸς τῶν ἔπιτα Διακόνων.

12 Πέμπτη. — Πρόδον, Ταράχου, 'Ανδρονίκου, 'Ανδρομάχης μαρτύρων.

13 Παρασκευή. — Βενιαμίν μάρτυρος. 'Ονομ. ἐορτὴ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βενιαμίν Α'.

14 Σάββατον. — Ναζαρίου, Γερθασίου μαρτύρων.

15 Κυριακή. — 'Αγίου Πατέρων, Λουκιανοῦ δούσας ('Ηχ. Γ'. 'Εωθ. Θ'. 'Απόστ. καὶ Εὐαγγ. Κυρ. 'Αγίων Πατέρων).

λισσῶν μας χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ πραγματικοῦ καὶ καλῶς ἐννοούμενου συμφέροντος τῶν τέκνων των; Δὲν θὰ θελήσουν νὰ ἐκλάβουν τὸ ζήτημα τῆς 'Ελληνοποίησεως τῆς νέας γενεᾶς ὡς σοβαρόν τι καὶ ἀπόλυτον καὶ ὅχι ως «ἀστεῖον» καὶ μικρὸν ζήτημα;

Γνωρίζομεν, καλλίτερον ἵσως παντὸς ἄλλου, ὅτι ἔχουν καὶ οἱ γονεῖς, ἔχουν καὶ οἱ κηδεμόνες τὰς δυσκολίας των καὶ τὰ προσβλήματά των καὶ τὰς στενοχωρίας των. Γνωρίζομεν ὅτι ἔχουν νὰ ἀντιπαλαίσουν πρὸς τόσα καὶ τόσα ζητήματα εἰς τὸν τραχὺν ἀγῶνα τῆς ζωῆς αὐτῆς. 'Αλλὰ ἀκριβῶς ἀπὸ τὰς θυσίας των αὐτὰς χάριν τῶν 'Ελληνοπαίδων των θὰ ἀντλήσουν καὶ τὰς μεγαλυτέρας δυνάμεις διὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν καὶ τὰς δυσκόλους περιστάσεις.

'Η πεποίθησις ὅτι μοχθεῖ καὶ κοπιάζει κανεὶς ὑπὲρ μεγάλων ἀρχῶν, αἱ θυσίαι ὑπὲρ τῶν ἄλλων καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν μικρῶν τὰ ὅποια ἐδέχθη εἰς τὰς ἀγκάλας Του καὶ ηγετόγησεν ὁ Θεῖος Λυτρωτής, ὁ πρῶτος Διδάσκαλος τοῦ κόσμου, ὁ Σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος, δίδουν ἐκτάκτους δυνάμεις εἰς τοὺς ἀνθρώπους διὰ νὰ κατανικήσουν δῆλα τὰ τυχὸν παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια. Τὸ γεγονὸς ὅτι κοπιάζει κανεὶς διὰ νὰ μεταδώῃ εἰς τοὺς ἄλλους ἰδεώδη ὥραια καὶ ὑψηλά, δίδει πάντοτε δυνάμεις ἀκαταβλήτους, ἀναπληροῖ τὰ ἐλλείποντα.

Εἶνε ὅδε ἐπιτακτικὸν καὶ θυμὸν νὰ γίνῃ ἐφέτος ὅτι φυσικῶς δυνατὸν διὰ νὰ γενικευθῇ ἡ 'Ελληνικὴ μόρφωσις τῶν ἐδῶ 'Ελληνοπαίδων. 'Ας μὴ προσβληθῇ οὐδεμία ἀπολύτως πρόφασις ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων πρὸ τῆς ὑψίστης αὐτῆς ὑποχρεώσεως. Εἶνε ἔξαιρεικῶς ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον τοῦτο.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

8 Σεπτεμβρίου, 1939.

Πρὸς τοὺς Εὐλαβεστάτους 'Ιερατικούς Προσταμένους καὶ τὰ 'Εντιμότατα 'Εκκλησίας 'Αρχιεπισκοπῆς 'Αμερικῆς.

Γράφοντες ὑμῖν καὶ πάλιν, ὅτι ἡ Ζ'. Γενικὴ Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς θὰ συγκροτηθῇ ἐν Νιητρόϊτ, Μίτσ., τὴν 15ην προσεχοῦς 'Οκτωβρίου ἐ. ἔ., παρακαλούμεν θερμῶς, ὅπως ἀντιπροσωπευθῆτε εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ Εὐλαβεστάτου 'Ιερατικοῦ Προσταμένου καὶ ἐνὸς Λαϊκοῦ 'Αντιπροσώπου.

Ο εὐλαβέστατος 'Ιερατικὸς Προστάμενος καὶ τὸ 'Εντιμότατον Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰσθε οἱ ἀνώτεροι ἀρχοντες τῆς Κοινότητος. Οἱ δημιουργοὶ τῆς αὑτοῦ. Οἱ ἔξασφαλισταὶ ἐνὸς μέλλοντος αἰώνιου καὶ ἐνδόξου.

Είναι ἐπομένως τιμὴ ὑμῶν καὶ καθῆκον καὶ συμφέρον, ὅπως ἔλθητε εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην.

Θὰ ἰδητε ἐκεῖ τὴν 'Ελληνικὴν 'Ορθοδοξίαν καὶ τὴν 'Ομογένειαν ἡνωμένην.

Θὰ μάθητε τὰς προόδους αὐτῆς καὶ τὰς ἀνάγκας.

Θὰ ἀποφασίσητε διὰ τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν αὐτῆς καὶ σταδιοδρομίαν.

Οι 'Εθνικαὶ Συνελεύσεις τῶν 'Οργανώσεων ΑΗΕΡΑ καὶ ΓΑΡΑ έχον καὶ ἐφέτος πολὺ μεγάλην ἐπιτυχίαν. Προσήλθον εἰς αὐτὰς 'Αντιπρόσωποι ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς 'Αμερικῆς μὲ τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτούς ἐξώδευσαν ἐξ ιδίων των δολλάρια πολλά. Διὰ τὴν Κοινότητα ὑμῶν δὲν θὰ εἴναι μεγάλη ἡ δαπάνη διὰ τὸν Κληρικὸν καὶ Λαϊκὸν 'Αντιπρόσωπον αὐτῆς. 'Αλλ' ἡ ὀφέλεια θὰ εἴναι ἀνυπολογίστου σημασίας. Δύναται δὲ νὰ εὔρεθῃ καὶ Χριστιανός, δοτις θὰ ἥθελε νὰ ἔλθῃ ἐξ ιδίων του ώς Λαϊκὸς 'Αντιπρόσωπος τῆς Κοινότητος.

Παρακαλούντες θήνετε ἐκ νέου, ὅπως ἡ Κοινότης ὑμῶν ἀντιπροσωπευθῇ ἀνυπερθέτως διὰ τοῦ Εὐλαβεστάτου 'Ιερατικοῦ Προσταμένου καὶ ἐνὸς Λαϊκοῦ 'Αντιπροσώπου καὶ ἀναμένοντες ὑμᾶς εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην, διατελούμεν

Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν καὶ ἀγάπης,

† 'Ο 'Αμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

ΣΠΑΝΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλούνται οἱ δυσεύρετοι 24 Τόμοι τῆς Μεγάλης 'Εγκυκλοπαιδίας «Πυρσού» παραδοτέοι ἐν Νέα 'Υόρκη. Είναι σχεδόν ἀμεταχείριστοι. 'Αξία των \$100. 'Απευθυνθῆτε Γραφεῖα «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ»:

2519 30th Drive, Astoria, N. Y.

ΕΒΔΟΜΗ ΓΕΝ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΒΟΡ. ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ

Νητρόιτ, Μίτσ., 16—20 Οκτωβρίου, 1939

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

- 1ον).—Θρησκευτική Τελετή.
- 2ον).—Προσφωνήσεις.
- 3ον).—Καταρτισμός Προεδρείου καὶ Ἐπιτροπῶν.
- 4ον).—“Εκθεσις Ἀρχιεπισκοπῆς ἐπὶ τῆς παρελθούσης τετραετίας.
- 5ον).—Λογοδοσία Μ. Συμβουλίου ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 6ον).—“Εκθεσις Ἀνωτ. Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.
- 7ον).—“Εκθεσις Κ. Διοικητ. Συμβουλίου Φιλοπτ. Ἀδελφ. Ἐλληνίδων.
- 8ον).—“Εκθεσις Διοικ. Συμβουλίων Κατηχητικῶν Σχολείων, Ἱεραποστολῆς καὶ Περιοδικοῦ.
- 9ον).—Μελέτη ἐπὶ τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς καταστάσεως τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν κατ' ἀτομον Χριστιανῶν μας.
- 10ον).—“Εκθεσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Κοινοτήτων. Ἐνεργητικὸν καὶ Παθητικόν. Ἐξόφλησις ὑποθηκῶν.
- 11ον).—Προσβολὴ φωτεινῶν Εἰκόνων τῶν Ἰ. Ναῶν, Σχολείων καὶ Ἰδρυμάτων Ἀχέπας καὶ Γκάπας.
- 12ον).—Τροποποίησις καὶ συμπλήρωσις Κανονισμῶν περὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν λοιπῶν Κανονισμῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 13ον).—Σύσκεψις ἐπὶ σχεδίου συντάξεως Ἱερέων καὶ Διδασκάλων, καὶ ἀσφαλίσεως αὐτῶν.
- 14ον).—Καθορισμός τόπου καὶ χρόνου τῆς Η'. Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.
- 15ον).—Ἐκλογὴ Μελῶν τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, Κατηχητικῶν Σχολείων, Φιλοπτ. Ἀδελφότητος, Ἱεραποστολῆς καὶ Περιοδικοῦ.
- 16ον).—Εἴ τι ἔτερον θέμα ἥθελεν ἐν τῷ μεταξύ δρισθῆ ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἢ τῆς ίδιας Γενικῆς Συνελεύσεως.

Αστόρια, L. I., N. Y., τῇ 30ῃ Αύγουστου 1939.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς)

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Ἄντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἀμοιβῇ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Διακόνου Τακώβον Κονκούζη
Καθηγητοῦ τῆς Προπαφ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΥΜΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΣ Ο ΙΜΒΡΙΟΣ

“Ἄσ μὴ νομισθῇ, ὅτι, γράφων αὐτά, ἐπιχειρῶ ἵστορικὴν ἡ κριτικὴν μελέτην. Μίαν ἀπλῆν σκιαγραφίαν μόνον τῆς ἀγνώστου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φυσιογνωμίας, ποὺ ἐμελέτησε καὶ ἀπεκαθάρισε, ποὺ συνέλεξε καὶ ἀνασυνέταξε τὰ ἐν χριστοῖς ὑμνολογικὰ καὶ εὐδολογικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ τοῦτο ὅχι ὡς συμβόλην ἴστορικὴν. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Ὡς ὀφειλὴν μόνον ἡμικήν πρὸς ἓνα ἀφανῆ ἐργάτην μᾶς κολοσσιαῖς ἐργασίας, οἷα ἡτο καὶ είναι ἡ κριτικὴ ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων, ἡ διόρθωσις, ἡ ἀνασύνταξις καὶ ἡ βελτιωμένη ἔκδοσίς των.

Ἡ ἐκτίμησις μᾶς προσπαθείας ἡ ἐνὸς ἐργού τότε μόνον είναι ἀκριβής, ὅταν ἡ προσπάθεια ἡ τὸ ἐργον αὐτὸ τεθῇ μέσα εἰς τὸ πλαίσιον τῶν δλως ιδιαιτέρων συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας συνετελέσθη ἡ συνετελεῖται.

Διὰ νὰ ἐκτιμήσωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἡμεῖς, ὡς δεῖ, τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησε καὶ ἔφερεν εἰς εὐτυχὲς πέρας ὁ Βαρθολομαῖος, ἀνάγκη νὰ προσέξωμεν εἰς τοία κύρια σημεία. Α') Τὴν δυσκολίαν τοῦ ἐγχειρίματος, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχειάζετο κριτικὴ δύναμις ἵκανή νὰ ἀποστάσῃ τὰ περιττὰ χωρὶς νὰ θίξῃ τὰ ἀπαραίτητα, νὰ διορθώσῃ τὰ χρῆστα διορθώσεως χωρὶς νὰ ζημιώσῃ τὸν ωριμόν, τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ὑφος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως. Β') Τὴν μικρὰν πίστωσιν χρόνου, τὴν ὁποίαν διέθετεν, ἐφ' ὅσον τοῦ ἡτο ἀδύνατον νὰ ἐξοικονομῇ περισσότερον, τοῦ κυρίως χρόνου του διατεθεύμενου εἰς μελέτην, διδασκαλίαν καὶ συγγραφὴν βιβλίων πρὸς χρῆστιν τῶν ιδίων αὐτοῦ μαθητῶν. Γ') Τὸ γεγονός, ὅτι τὴν ἐργασίαν ταύτην είλην ὅχι ὡς συστηματικὴν καὶ μόνην ἐνασχόλησιν ἡ κατ' ἐντολήν, ἀλλ' ὡς συμβόλην—ἐξ οἰκείας διαθέσεως —εἰς τὸ ἐργον τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ τώρα ἀς ἰδωμεν τὴν ἴστορικὴν ἀνέλιξιν τῆς ἐργασίας ταύτης τοῦ Βαρθολομαίου.

Τὰς εὐχάς καὶ τοὺς ὑμνους τῆς Ἐκκλησίας μας είχε τὴν ευκαιρίαν νὰ τοὺς αἰλιθανθῇ, νὰ τοὺς λείσῃ εἰς τὴν ψυχὴν του, νὰ τοὺς μελτήσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀνανύσῃ κατὰ τὴν ἐν Ἀγίῳ “Ο φει διαμονήν του ἀπὸ τοῦ 1793 μέχοι τοῦ 1808. Εἰς τὴν νεανικήν του καρδιαν, ποὺ ἐπλαύνετο διὰ νὰ χωρέῃ τὸν θέσον, δοάκτις ἐσίμαινεν ὁ καιρὸς τῆς κοινῆς προσευχῆς, εὑρίσκεν δτὶ ἥχουν κακῶν καὶ ὅχι κατ' ἔννοιαν καὶ ρυθμικῶς καὶ μουσικῶς πολλοὶ τῶν ἐν χρήσει νῦνων καὶ εὐχῶν. Ή πλοκὴ μερικῶν ἐξ αὐτῶν τοῦ ἐφαίνετο ποιητικὴ προχειρολογία συνδυασμένη μὲ εὐσεβῆ ἀμάθειαν. Καὶ εἶχε συλλάβει ἀπὸ τότε—ὅχι ὡς φιλοδοξίαν, ἀλλ' ὡς ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν—τὴν σκέψιν, ὅπως καταστήσῃ τὴν ὑμνολογίαν μας ἀξιοτέραν καὶ τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ ἡμῶν, τῶν εὐθεῶν τέκνων Του, οἱ δοποῖοι ἔχομεν —ἐξ αὐτοῦ ὑποδειχθεῖσαν—τὴν ὀφειλήν, ὅπως προσκυνῶμεν Αὐτὸν ἐν ψυνέματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ δοξολογῶμεν Αὐτὸν ἐν ψαλμοῖς καὶ ὑμνοῖς καὶ ὀδαῖς πνευματικαῖς.

“Ἡθελεν ὅμως νὰ καταστῇ ὁ ἴδιος ἵκανώτερος πρὸς

τοῦτο καὶ λαβὼν τὴν κανονικὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Μετάνοιάν του, τὴν Μονὴν Κουτλουμουσίου, ἀνεχώρησεν, ἵεροιούνος ἥδη, εἰς Κυδωνίας τῆς Μ. Ἀσίας, διόπου Σχολή, ἐκ τῶν πρώτων τότε τοῦ Γένους, μετελαμπάδεν τὰ πνευματικὰ φῶτά της διὰ τῶν περιωνύμων διδασκάλων Βενιαμίν τοῦ Λεσβίου καὶ Γρηγορίου τοῦ Σαράφη.

Τὸ 1812, μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του, ἐπανελῶν εἰς τὸ Ἀγίωνιμον⁷ οὗτος ἔλαβε τὴν ἐδόθηντην, ὅπως ἀπερχόμενος εἰς τὴν Γενέτειράν του⁸ Ιμβρον, οἰκοδομήση Μετόχιον τῆς Μονῆς. Ἐνταῦθα ἐλθὼν ὀκοδόμησε πράγματα περικαλλές Μετόχιον εἰς τιμὴν τῶν Παπικεγίστων Ταξιαρχῶν, προικίσας αὐτῷ καὶ δι' εὐσεβῶν δωρεῶν τῶν κατοίκων, καλέσας δὲ παρ' αὐτῷ μαθητάς μετέβαλε τοῦτο εἰς Σχολήν. Μετὰ δύο ἔτη ὅμως λόγω ἐπιδημίας πανώλους ἀναγκάζεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Μετάνοιάν του. Διερχόμενος δὲ διὰ Θεσσαλονίκης καὶ συντικόν τῷ Ἐπιτρόπῳ τῆς Μονῆς του⁹ Ιωαννικίῳ ἀναλαμβάνει κατὰ συστασιν αὐτοῦ καθήκοντα οἰκοδιασκάλου παρὰ ταῖς οἰκογενείαις τῶν πολλῶν τότε Βούδα Κανταντζόγλου καὶ Γεωργίου Χαρίση.

Μετ' αὐτῶν κατὰ τὸ 1821 διαφένει εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔκειθεν τὸ 1822 μετακαλεῖται εἰς Βενετίαν, ὅποις διορίζεται καθηγητῆς τοῦ ἀκμάζοντος τότε Φλαγγιανοῦ Φροντιστηρίου.

¹⁰ Η Βενετία εἶναι ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς ἀναπτύξεως τῆς δράσεως τοῦ Βαρθολομαίου. Μελετᾶ, διδάσκει, συγγράφει πρὸς χρῆσιν τῶν ἰδίων μαθητῶν Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Γραμματικήν, «κανόνας βίου» ἢτοι ἐγχειρίδιον Χριστιανικῆς Ἡμικλῆς καὶ Προσευχητάριον ἢτοι συλλογὴν προσευχῶν.

Καταρτίζει τὴν περίφημον «Βοτανικὴν Συλλογὴν» τοῦ Φλαγγιανοῦ Φροντιστηρίου, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν εἰχεν προτέψει ἀπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ διαμονῆς τοῦ ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς καὶ εὐρίσκει καιρὸν νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὴν κοιτικὴν τῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας μας, ποὺ αἱ σελίδες των ἀναφυλλίζονται διαρκῶς εἰς τὴν σκέψην του.

Καὶ πρῶτον ἔξαιτεῖται τὴν ἄδειαν τοῦ τότε Πατριαρχεύοντος Κωνσταντίνου τοῦ ἀπὸ Σιναίου καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν λῆψιν τῆς Πατριαρχικῆς ἀδείας προθαίνει εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ ἀνασύνταξιν τοῦ Ὁρολογίου, εἰς τὸ ὅπιον προσθέτει καὶ περιληπτικὰς βιογραφίας τῶν Ἅγιων. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τούτου ἐπιλαμβάνεται καὶ τῆς βελτιώσεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ Πεντρικοσταρίου, τὴν ὁποίαν φέρει εἰς εὐτιχής πέρας ἐπίσης. Καὶ ἡ ἐργασία του διακόπτεται προσωρινῶς διὰ νὰ συνεχισθῇ εἰς ὅλο κέντρον τῶν Γραμματῶν τὴν Κέρκυραν, διόπου καλεῖται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ του φίλου Ι. Καποδιστρίου διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τὴν ἐκεῖ περιόνυμον Ιόνιον Ἀκαδημίαν.

Η Κέρκυρα λοιπὸν ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον του σταθμόν. Έπειτα συγγράφει πρὸς χρῆσιν τῶν φριτητῶν Ερμηνευτικήν, Ιερὰν Τοπορίαν καὶ Κανονικὸν Δίκαιον. Διδάσκει εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ κηρύζει εἰς τὰς Ἐκκλησίας. Καὶ ἔξικονομει ἐπὶ πᾶσι χρόνον καὶ διὰ τὴν συνέχειαν τῆς ἐργασίας του ἐπὶ τὸν ἡγαπημένον του ἐκκλησιαστικῶν μας βιβλίων. Ἐδῶ τελειώνει τὴν ἐργασίαν του ἐπὶ τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ὁποία περιέχει τὴν ἐπὶ τῶν δικτῶν ἥχων συντομισμένην ὑμνολογίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ὅλης ἑβδομάδος καὶ προθαίνει καὶ εἰς τὴν ἔκδοσίν της.

Πόσος χρόνος καὶ κόπος διὰ μίαν τοιαύτην ἐργασίαν. Πρέπει νὰ τελειώσῃ πρὶν τελειώσει ἡ ζωὴ του καὶ δ' αὐτὸς ἐργάζεται συνεχῶς καὶ ἐντατικῶς. Ἄλλα καὶ πάλιν διακόπτεται αὐτῇ.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔχουν ἐπιφέρει ἀληθινὴν

ἀναστάτωσιν αἱ πλάναι τοῦ Καΐροι, ποὺ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ μερικοὺς εὐπίστοτες. Ζητεῖται ὁ ἴκανὸς διὰ νὰ ὀρθοποιήσῃ τὴν φωνὴν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν γαλήνην εἰς τὰς σαλευμένας συνειδήσεις. Καὶ ὁ Πατριάρχης Γρηγόριος ὁ στ' μετακαλεῖται τὸν Βαρθολομαίου ἐκ Κερκύρας καὶ τὸν καθιστᾷ Μέγαν¹¹ Ἰεροκήρυκα καὶ Διευθυντὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Φαναρίου—Βαλατᾶ. Αὐτὸς ἐν ἔτει 1839. Τὸ δὲ 1840 ἀποκαταστάθησε τῆς γαλήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ θεωρήθητος ἀφ' ἑτέρου σκοπίου, δποις διακοπῆ προσωρινῶς ἡ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ Θεολογικῆς Σχολῆς μέχρι τῆς μεταφράσεως της εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ Χάλκη, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀνεγειρόμενον ἴδιον οἰκοδόμημα, χηρευόντος δ' ἐξ ἄλλου τῆς θέσεως Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Ἐλλήνων Ἐμπόρων ἐν Χάλκῃ, τοποθετεῖται — Πατριαρχικῆς προτροπῆς καὶ συντάσει — εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

Ἡ Χάλκη γίνεται τοιουτορόπως ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος σταθμὸς τῆς πολυασχόλου ζωῆς τοῦ Βαρθολομαίου. Διευθύνει καὶ διδάσκει ἐν τῇ Σχολῇ. Μελετᾷ καὶ συγγράφει. Ἡ ιστορία τῆς νήσου Χάλκης, ἡ τῆς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Σχολῆς ταύτης μονῆς Παναγίας τῆς Κομιαριώτισσης, ἡ τῆς μονῆς τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τῆς ἐν αὐτῇ Θεολογικῆς Σχολῆς είναι πονήματα τῆς τελευταίας ταύτης περιόδου τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἐνταῦθα περαίνει ἐπὶ τέλους — μὲ ὁποίαν ἴκανοποιήσιν ψυχικὴν — καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀνασυντάξεως τῶν ἱερῶν βιβλίων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνολογίας μας, τὰ ὅποια εἰχεν ἀγαπήσει περισσότερον ἀπὸ πᾶν ἄλλο εἰς τὴν ζωήν του.

Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα τοῦ 1840-1850 παρέδωκε πόδες χρῆσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀποκεκαθαριμένα καὶ ἀνασυντεταγμένα, ἐνηρμονισμένα ἐπάνω εἰς τὸν ποιητικώτερον θυμόν καὶ ὀδαίσμένα μὲ τὴν φωτεινότητα τῆς κρίσεώς του, τὴν δύναμιν τῆς πίστεως του καὶ τὴν γλυκύτητα τῆς περιπαθείας τῆς ψυχῆς του τὰ Μηναῖα καὶ τὸ Εὐχολόγιον, πρὸς χρῆσιν δὲ τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν γνωστήν Πατριαρχικὴν λεγομένην Σύνοψιν.

Τὸ ἔργον αὐτὸς τοῦ Βαρθολομαίου συνέδεσε τὸ ὅνομά του μὲ τὰ Βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ αὐτὰ μὲ ἐκεῖνον ἀρρηκτα καὶ ἀναπόστατα.

Ἴστόρησα συνδενασμένως τὸ μέγα αὐτὸς καὶ ίστορικὸν ἔργον τοῦ Βαρθολομαίου μὲ τὴν ὅλην ζωὴν καὶ δρᾶσιν του, διότι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε κεχωρισμένον ἀπὸ αὐτήν, εἰς καθαρῶς ἰδικήν του περιοχήν. Νὰ τὸ ἔξαρως ὡς μεγάλην σιμοβολήν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ἀληθινὸν ἀδηλον, δικαιούμενον τῆς ἀμερίστου ἐκτιμήσεως μας δὲν θὰ προσέθετα τίποτε εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του, τὴν ὁποίαν πᾶς τις κατανοεῖ, ἐὰν τὸ κρίνη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημείων, τὰ ὅποια ἔθεσα ὡς προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου του.

Ο Βαρθολομαῖος Ἰσως είναι ἀγνωστος εἰς πολλούς. Αἱ ὑπηρεσίαι του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος, μεγάλαι καὶ σημαντικαί, Ἰσως νὰ μὴ είναι γνωσταὶ εἰς βλous. Αὐτὸς δὲν σημαίνει τίποτε. Εἰς τὸ περιθώριον τίθενται κάποτε πολλοὶ μεγάλοι ἀγωνισταὶ. 'Ο Βαρθολομαῖος ὑπῆρξεν ἔνας ἀπὸ αὐτούς. 'Ενας ἀπὸ τοὺς λησμονημένους ἐργάτας τῆς πνευματικῆς μας ἀναγεννήσεως, ποὺ ἐκαλλιεργήθη κατά τοὺς χρόνους τῆς δουλείας μας. Καὶ Ἰσως δι' αὐτό, διότι είναι ἀπὸ τοὺς λησμονημένους μεγάλους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους μας, είναι περισσότερον ἀξι-

ΜΙΚΡΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ**ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ**

Ἡ Ἐκκλησία μας μεγάλως ἔορτάζει τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν 4ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ο Ἱωάννης ὁ Δαμασκηνὸς εἶναι ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ὑπερφασιστὰς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐναντίον κυρίως τῶν λεγομένων εἰκονομάχων οἱ διοῖοι κυριολεκτικῶς τότε ἐμαίνοντο. Ἔγεννήθη κατὰ τὸ 676 εἰς τὴν τότε ἀκμάζουσαν πόλιν Δαμασκὸν τῆς Συρίας ἐξ οὗ καὶ ἐκλήθη Δαμασκηνός. Οἱ γονεῖς τοῦ ἡσαν Χριστιανοὶ καὶ κατεῖχον μεγάλην κοινωνικὴν θέσιν. Ο πατήρ του, Σέργιος καλούμενος, ἦτο υπηρεσιακός τοῦ Χαλίφου τῆς Δαμασκοῦ ἐπὶ μακρῷ ἔτη.

Αἱ πρόσδοιοι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἰς τὰ γράμματα καὶ τὰς ἐπιστήμας ἥσαν ἔξαιρετικῶς μεγάλαι καὶ ἥρχισεν ἀκόμη ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ θεωρῆται ὡς ὁ μεγαλύτερος φιλόσοφος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μαθητεύσας πρῶτον παρά τινι μοναχῷ δύνομαζομένῳ Κοσμῷ.

Ἡ φήμη του ἔφθασε μέχρι τοῦ παλατίου καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν τὸ Βεζυρικὸν ἀξίωμα. Ἀλλ' αὐτός, ἔγκαταλείψας καὶ τιμᾶς καὶ δόξας, προστίμησε νὰ περιβληθῇ τὸ σχῆμα τοῦ Μοναχοῦ καταφυγῶν εἰς τὴν ἀνθροόσαν τότε Μονὴν τοῦ Ἀγίου Σάββα ἐν Παλαιστίνῃ, ὅπου κατὰ τὸ 736 ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς εἰκονομαχίας ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἔγραψε σοφάς μελέτας καὶ περιφήμους ἀναρρέσεις ἐλέγχων τὸν ὑπερύθυνον τῶν διωγμῶν, τὸν Αὐτοκράτορα Λέοντα. Ο Αὐτοκράτωρ Λέων μὴ δυνάμενος νὰ τιμωρήσῃ αὐτὸν, ζῶντα, ἔξω τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας του εὑρισκόμενον, ἐσυκοφάντησεν αὐτὸν ὡς δῆθεν στασιαστὴν ὃ δὲ τότε Χαλίφης διέταξε νὰ βασανίσουν αὐτὸν.

Καὶ τότε διὰ θάύματος ἀποδοθέντος, κατὰ τὴν Τ. Παραδόσιν εἰς τὴν Παναγίαν ἐσώθη, τοῦ Χαλίφου ἀναγκασθέντος νὰ ἀναγνωρίσῃ πανηγυρικῶτατα τὴν ἀδωτήτη τοῦ Ἀγίου.

Εἰς τὴν περίφημον Μονὴν τοῦ Ἀγίου Σάββα τῆς Παλαιστίνης εὑρισκόμενος ἔξητρολούθει νὰ ἐλέγχῃ τὸν εἰκονομάχον Ἀρχηγὸν Λέοντα Ἰσαυρὸν καὶ τὸν νίον του Κονσταντίνον τὸν λεγόμενον Κοπρώνυμον συνιστῶν διὰ τῶν περισποδάστων μελετῶν του πρὸς τὸν ἐν τῷ Βυζαντίῳ ὅπας, πάῃ θυσίᾳ, ἐμέμνουν εἰς τὴν Ὁρθοδοξὸν Πίστιν τῆς προσκυνήσεως τῶν Ἀγίων Εἰκόνων. Αἱ ἐπιστολαὶ του καὶ αἱ μελέται του ἔκειναν συνεκρότησαν πολλούς.

Ο Ἱωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἐπωνυμάσθη καὶ χρυσορρόας ὡς ἐκ τῆς ὥριτορικότητος καὶ τῆς εὐφραδείας του, κατ' ὄμωνυμίαν τοῦ ποταμοῦ Χρυσορρόα, ὃ διοῖος ἔτρεχε πλησίον τῆς πόλεως Δαμασκοῦ. Ὑπῆρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς συστηματικῆς Θεολογίας, διεκρίθη δὲ καὶ ὡς ἔνας τῶν μεγαλύτερων Μουσικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, δύναμισθεὶς διὰ τοῦτο Μαΐστωρ.

Ο Ἀγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἦτο δύμολογοιμένως ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους Θεολόγους, Υμνογράφους, Πατέρας, Φιλοσόφους καὶ Ὄμολογητὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδοξίου Ἐκκλησίας καὶ ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους διδασκάλους Της. Ἀφῆκε πλείστας δύσας θεολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς μελέτας καὶ λόγους καὶ διμήλιας, μελίσσοντα ἀσματα καὶ ποιητικὸν καὶ πεζὸν ὄμνους θεοπεσίους. Ἀπέθανε πιθανώτατα κατὰ τὸ 760 εἰς ἡλικίαν 84 ἔτων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ύπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ» «Ασκησὶς ἀπὸ τῆς 16ης Ὁκτωβρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

ΟΡΟΙ :

Κατὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον θὰ δίδηται ἐν ὥραιον δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ διοῖον θὰ ἀποστέλλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς ίδιαιτέρου φακέλλου ἐν οἰνοδήποτε ἐδάφιον δύο ἢ τριῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εύαγγελιστῶν (Ματθαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδακτικοῦ ἢ ἡθικοῦ περιεχομένου, τὸ διοῖον καὶ θὰ ἥθελε δημοσιευθῆ ἐν τῷ «Παρατηρητῇ» ύπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπιστέλλοντος.

Τὸ ἀποσταλησόμενον ἐδάφιον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται, εἰς τὴν «Ε λ λ η ν ι κ ἡ ν γ λ ὁ σσαν καὶ θὰ φέρῃ κάτωθεν καθαρὰν καὶ εύαναγνωστὸν τὴν παραπομπὴν ἀπαραιτήτως.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάβουν μέρος μόνον λαϊκοί, «Ελληνες ἢ Ελληνίδες ἢ ξενόγλωσσοι σύζυγοι δημογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὓχι δὲ κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ Θεολόγοι.

Τὸ δόνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ή διεύθυνσις αὐτοῦ καὶ τὸ δόνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἔνθα παραμένει διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ είνει καθαρογεγραμμένα.

Η «Ασκησὶς δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς ἀναγνωστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται πρὸς δλούς τοὺς δημογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ήνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδῷ.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ**ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ»**

Εἰς τὰ Γραφεῖα μας εὐθίδοκονται δίλγοι τόμου τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου «Ἐτοντοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἔκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχινοδημικῶν τελῶν.

Οι Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θρησκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὐθίδοκωνται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντός «Ορθοδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ο «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὠφελιμώτατον ἀναγνωρίσματα διὰ πᾶσαν Ελληνικὴν Οικογένειαν καὶ τὸ καλλιτεγον δῶρον δι' οιανδύποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΠΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΕΝΟΜΙΖΕΤΟ ότι τά παθήματα τού τελευταίου Εύρωπαικού πολέμου θά έγινοντο μαθήματα διά τούς ἀνθρώπους τῆς Εὐρώπης καί, γενικώτερον, διά τούς ἀνθρώπους τῆς οὐφηλού σλης. Καί δύναται εἰκείναι χῶραι αἵ δόποια διήλθον διά τόσων κακώσεων καί θασάνων καί στερήσεων κατά τά ἀλησμόνητα ἐκεῖνα ἔτη 1914—1918, εύρισκονται καί πάλιν ἀπό τῶν πρώτων ήμερῶν τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰς πόλεμον προσπαθοῦσαι νά πατήσουν ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν ἀνθρώπων διά νά ίδρυσουν κοσμοκρατορίας. Οὔτε αἱ θερμαὶ ἐκκλήσεις εἰς τά στοιχειώδη αἰσθήματα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, οὔτε αἱ ζωηραὶ παρακλήσεις καί παροτρύνσεις πρὸς συναίσθησιν κατώρθωσαν ἔστω καί τὴν τελευταίαν στιγμὴν νά ἀποδιώξουν τὸν πόλεμον. Καί ή ἀνθρωπότης σλη θά πληρώσῃ τώρα, καί εἰς τὸ παρὸν ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἰς τὸ μέλλον διά τὰς ἀτασθαλίας τῆς καί τὰ μεγάλα τῆς λάθη τοῦ παρελθόντος. Διότι δ πόλεμος αὐτὸς εἶναι ἀπότοκος τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ή δόποια δὲν ήτο καθόλου εὐχάριστος, δύναται ή γνωρίζωμεν θεοβαίως σλοι μας. "Ἄς πληρώσῃ τώρα ή ἀνθρωπότης σλόκηρος διά τὴν ψυχικήν τῆς ἀκαταστασίαν.

τῇ τεσσαρακονταετηρίδι του ὁ «Ορθόδοξος Παρατηρητής» ύποθάλλει εύλαβέστατα συγχαρητήρια.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΠΡΕΠΕΙ καὶ ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης νά ἔξαρωμεν μίαν ὀραίαν ἐνέργειαν. Πρόκειται περὶ τῆς ἀπὸ πολλῶν ἔθομάδων ἐνεργείας μαθητῶν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Πόμφρετ διά τὴν διάδοσιν τοῦ «Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ». Δέν πρόκειται μόνον διά τὴν ὄλικήν ὑποστήριξιν τοῦ «Ορθ. Παρατηρητοῦ», ἀλλὰ διά τὴν εὐρυτέραν διάδοσιν τοῦ καλοῦ Θρησκευτικοῦ Τύπου, διά τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῶν ἀναγνωστῶν του, διά τὴν ἀνύψωσιν τόσον τοῦ θρησκευτικοῦ ὅσον καί τοῦ δημογενοῦς φρονήματος. Μὲ ἄλλας λέξεις πρόκειται περὶ τῶν ὀραίων καί χριστιανικῶν σκοπῶν χάριν τῶν δποίων ἐκδίδεται τὸ περιοδικόν μας τοῦτο. Χωρὶς νά θίξωμεν τὴν μετριοφροσύνην τῶν μαθητῶν μας,, θέλομεν νά τοὺς εὐχαριστήσωμεν θερμότατα, δλους μαζὺ καί ἔνα ἔκαστον ίδιαιτέρως, ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Παρατηρητοῦ», καί νά εὐχηθῶμεν τὸ ὀραίόν των παράδειγμα νά εὕρη καί τώρα καί εἰς τὸ μέλλον πολλοὺς καί καλοὺς μιμητάς. Θερμότατα ἐπίσης συγχαρητήρια δοφείλονται καί εἰς τὴν κινητήριον δύναμιν τὴν δοῦσαν τὴν ὄθησιν ταύτην. Καί ή δύναμις αὕτη εἰς τὴν περιπτωσιν αὕτην εἶναι ή Σεβαστὴ Διεύθυνσις καί οἱ Καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, οἱ δόποιοι ἀνέκαθεν τὸ ἀνά χείρας περιοδικὸν τὸ ἡγάπησαν καί τὸ ἔξετίμησαν πολλαχῶς.

ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΛΘΟΝ

ΕΠΙ τῇ αἰσιᾷ εὐκαιρίᾳ τῆς Παγκοσμίου 'Εκθέσεως, ἀπὸ τὴν ὀραίαν καί ἔνδοξον χώραν τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἥλθον κατά τοὺς παρελθόντας τρεῖς μῆνας πολλὰ ἔξεχοντα εἰς εὐσέβειαν καί φιλογένειαν πρόσωπα. Προσωπικότητες ἀπὸ δλους τοὺς κλάδους, ἀνώτεροι Κληρικοί, διπλωματικοί παράγοντες, ἐπιστήμονες παντὸς κλάδου, ἀνθρωποι τῆς διανοήσεως, τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου καί τῶν τεχνῶν, γυναικες καί ἄνδρες, ἥλθον καί ἔξακολουθοῦν ἐρχόμενοι διά νά θαυμάσουν ὅχι μόνον τὴν "Ἐκθεσιν τῆς Νέας Υόρκης, ή δόποια ἔκθεσις ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀποτελεῖ ἐν δ λ ο κ λ η ρ ο ν Π ανεπιστήμου, ἀλλὰ καί νά παρακολουθήσουν τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόφεως πρόσοδον τῶν πεφιλημένων ἐνταῦθα δμογενῶν μας εἰς πᾶσαν ἐκφανσιν τῆς πνευματικῆς, τῆς ἐμπορικῆς, τῆς κοινωνικῆς, τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς. Θά ίδουν καί θά θεοβαίωθοῦν μόνοι τῶν ὅτι οἱ δημογενεῖς τοῦ Νέου τούτου Κόσμου κατ' οὐδὲν ὑστεροῦν εἰς αἰσθήματα εὔσεβείας, πίστεως. Θά πεισθοῦν διτι «οεθόμενοι τοῖς ρήμασι» τῶν πατέρων των μένουν καί θά μένουν εἰς τὰ «πάτριά» των. Θά θεοβαίωθοῦν ἐπίσης πόσον χρήσιμοι καί ἔξαιρετικῶς πολύτιμοι δύνανται νά εἶναι καί τώρα καί εἰς τὸ ἔγγυς καί ἀπώτερον μέλλον οἱ 'Ομογενεῖς τοῦ 'Εξωτερικοῦ πρὸς τὴν ἔνδοξον χώραν των. Μὲ τὰς σκέψεις αὕτας χαιρετίζομεν θερμότατα τὸν ἐρχομόν τῶν ἀγαπητῶν μας ξένων, τοὺς δόποιους μετ' ἔξαιρετικῆς χαρᾶς θλέπομεν διτι φιλοξενοῦν οἱ ἔδω φίλοι καί συμπατριώται των.

Η ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ ΔΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΩΑΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΝ ἐλάχιστον δεῖγμα τῆς μεγίστης ἐκτιμήσεως καὶ θαυματάτης ἀγάπης τὴν δποίων οἱ ἀπόφοιτοι τῆς θεολογικῆς Ἀκαδημίας Χάλκης τρέφουν πρὸς τὸν «Σχολάρχην» των ἥτο καί ή ἐορτασθεῖσα τελευταίως τεσσαρακονταετηρίς του ἀπὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας. Οὔτε τὸ ἀνά χείρας τεῦχος τῆς ἐπετηρίδος, τὸ δόποιον ἔχομεν ὑπ' ὅψει, μόλις ληφθὲν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μας, οὔτε αἱ παροῦσαι πτωχαὶ γραμμαὶ θά εἶναι δυνατὸν νά ἔξαρουν ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὸ μέγα ἔργον τὸ δποῖον ἐπετέλεσε καὶ ἐπιτελεῖ δ περινούστατος καὶ θαύμουν εἰκείνος ἀνώτατος κληρικὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας μὲ τὰ ἔξαιρετικῶς σπάνια καὶ ἀπαράμιλα ἔκεινα προσόντα του. Δέν ἐδίδαξε μόνον ἀπὸ τῆς ἔδρας τὰς ὑψίστας διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου δημολογίας, ἀλλὰ καὶ ἐκήρυξε μετὰ δυνάμεως ἐκτάκτου. Δέν ἐκήρυξεν, ἀλλὰ καὶ συνέγραψε μελέτας κύρους. Δέν συνέγραψε μόνον ἀλλὰ καὶ ἐποίμανεν ἐπὶ σειράν ἐτῶν μετὰ δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης. Δέν ἐποίμανε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀντεπροσώπευσε καὶ ἀντιπροσωπεύει τὴν Ἐκκλησίαν μας εἰς δλα τὰ συνέδρια, θεολογικὰ καὶ κοινωνικά, καταγλωττῶν τὴν Ἐλληνικὴν Ὁρθόδοξον θεολογίαν διά τῆς ἔγκυρου γνώμης του δ θαύμος ἔκεινος μελετητῆς δ γνωρίζων δλας τὰς Εύρωπαϊκάς γλώσσας καὶ κατέχων δλους τοὺς κλάδους τῆς θεολογίας. Ἐπὶ

Αρχιμ. Γερμ. Πολυκαΐδης

Ο ΔΜΒΩΝ

Η ΑΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΑΒΟΛΑΙ

(Εἰς τὴν Δ' Κυριακὴν Λουκᾶ, 15 Ὁκτωβρίου.)

Τί εἶνε ἀμέλεια; — Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀμελείας καὶ τῶν ἀναβολῶν. — "Ἐνας ἀετός ἐπὶ πτώματος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. — Τὸ χεῖλος τοῦ κορμοῦ. — Εἶνε ἀργά πλέον, πολὺ ἀργά. — 'Αδικαιολόγητος ἀναβολή. — "Απειροί εὐκαιρίαι. — 'Ο Βοτανολόγος, δούκος καὶ τὸ μικροσκόπιον. — Σκλήρυνσις καρδίας. — 'Η διαρκῶς προσκαλοῦσα φωνή. — 'Ημεῖς πᾶς στεκόμεθα; — 'Ο ἔχων δῆτα ἀκούειν.

«Ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἥδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπτίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.» (Λουκᾶς Η' 14.).

Πλούσιον εἰς γλῶσσαν καὶ εἰς ἔννοίας εἶνε τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον. 'Ομιλεῖ περὶ διαφόρων τάξεων τῶν ἀνθρώπων οἱ ὄποιοι κατέχονται ἀπὸ ὡρισμένας ἀταξίας. 'Αλλὰ ἡμεῖς εἰς τὸ σημερινὸν κήρυγμα, θὰ διαιλήσωμεν περὶ τῆς τάξεως τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων οἱ ὄποιοι ἀκούντων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ πρὸς στιγμήν, ἔχοντα διαθέσεις καλάς, ἀλλὰ δὲν ἀργοῦν νὰ καταληφθοῦν καὶ πάλιν ἀπὸ ἀμέλειαν καὶ νὰ ἀναβάλουν καὶ πάλιν τὴν ἀπόφασίν των διὰ τὸ μέγα ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς ἀναγεννήσεως των. «Ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἥδονῶν βίου πορευόμενοι συμπτίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι». Η ἀμέλεια ἐν τούτοις φέρει ὡς ἀποτέλεσμα τὸν ψυχικὸν θάνατον καὶ τὴν αἰώνιαν καταστροφήν.

Μήπως διώς δὲν ὑπάρχουν ὡς τόσοι παραμελοῦντες σήμερον τὰ πάντα καὶ φθάνοντες εἰς μίαν κατάστασιν ἔξαιρετικῶς λυτηράν, διότε εἶνε πλέον πολὺ ἀργά πᾶσα σχετικῶς ἐνέργεια. Έπι τοῦ θέματος λοιπὸν τούτου, περὶ «ἀμέλειας» δηλαδὴ καὶ «ἀναβολῶν» θὰ διαιλήσωμεν σήμερον καὶ εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

ΜΕΡΟΣ Αον.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΛΕΙΑ;

'Α μέλεια εἶνε ἡ τάσις τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἀναβάλῃ πάντοτε διὰ τὴν ἐπαύριον ἐκεῖνο τὸ ὄποιον δύναται νὰ κάμῃ σήμερον. Εἶνε ἀσθένεια ἡ ὄποια ἡμέρᾳ γίνεται κυρίαρχος τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ εἶνε χειροτέρα καὶ τῆς σωματικῆς ἀμέλειας ἡ ψυχικὴ ἀμέλεια διότι καθιστᾶ τὸν ἀνθρώπον τελείως ἀνίκανον νὰ προθῇ εἰς ἔργα μεγάλα. Η ψυχικὴ ἀμέλεια, τὴν δούιαν τόσον ψυχολογικῶτατα περιγράφει ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ Περιοχή, εἶνε ἡ ἀσθένεια ἐκείνη κατὰ τὴν ὄποιαν ὁ ἀνθρωπός γίνεται ὀλίγον κατ' ὅλην παραγάνωμα τοῦ ἐλέγχου τοῦ αἰώνιου. Διότι ὁ ἀνθρωπός φαντάζεται ὅτι μπορεῖ ὄποιαν δήποτε ὥραν νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν. Καὶ ἐκεῖ εἶνε ὅπου ἀπατᾶται οἰκτρότατα.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΜΕΛΕΙΑΣ

Τὸ ἔξης χειροπηριστικὸν ἀντιφέρεται:—Κάποιαν ἡμέραν χειμῶνος πτῶμα ἐπάνω εἰς ἓνα ὅγκο πάγου ἐφέρετο ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Νιαγάρα. 'Αετὸς ἐπικαθήσας ἐπὶ τοῦ πτώματος ἀρχίζει νὰ τρώγῃ ἡσύχως τὴν εὔκαλον λείαν του. Τὸ πτῶμα ἐν τούτοις καὶ ὁ ἐπ' αὐτῷ ἀετὸς ἐφέροντο ἀπὸ τὸ θεῦνα ὀλοὲν πρὸς τὰ κάτω. 'Ο ἀετὸς ἐνόμιζεν ὅτι ὅτι πρὸς ἔθελεν ἡμιποροῦσε ν' ἀνοίξῃ τὰ μεγάλα του πτερόν καὶ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ τρομεροῦ καταρράκτου, ὅπως ἄλλως τε εἴχε κάμει ἔως τότε πλειστάκις.

'Αλλ' ἡ ὥρα ἐπεργοῦσε. Τὸ χεῖλος τοῦ κορμοῦν εἶχε φανῆ ἐν τῷ μεταξύ. 'Απλώνει τότε τὰ πτερόν του ὁ ἀετός, ἀλλὰ δὲν ἡμιποροῦσε νὰ κινηθῇ. Οἱ ὄντυχές του εἶχον περιτυλιχθῆ ἐις τὰς σάρκας τοῦ πτώματος. 'Αγωνίζεται μὲ ὅλην τὴν δύναμιν του, ἀλλὰ μάτην. Καὶ εἰς ὀλίγα λεπτά παρασύρεται εἰς τὴν ἄβυσσον. Εἴχεν παρασελήσει.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς ἀμέλειας. Προσκεκολλημένος ὁ ἀνθρωπός εἰς τὰς «ἡδονὰς τοῦ βίου συμπτίγεται». Νομίζει ὅτι ἡμιπορεῖ εὐκολώτατα ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ αἰώνιου θανάτου. 'Εξαφνα διώς ἐννοεῖ ὅτι «ἔχεται ὁ διάβολος, καὶ αἱρεῖ τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἵνα μὴ πιστεύσας σωθῇ» (Μάρκος Δ' 15.).

ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ Η ΑΝΑΒΟΛΗ

'Η ζωὴ παρέχει εἰς τὸν ἀνθρωπόν πολλά, πλείστας δσας, καλάς εὐκαιρίας διὰ νὰ μὴ ἀμελῇ. Κάθε τόπος καὶ κάθε στιγμὴ παρέχει ἀφθόνως τὰ μέσα διὰ τῶν δποίων ἡμιπορεῖ ὁ ἀνθρωπός νὰ ἀλλάξῃ τὴν πορείαν τοῦ βίου του καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἀρμόδιουσαν κατεύθυνσιν. Κάθε δεύτερον λεπτὸν ἀκόμη, εἶνε καὶ μία ὥραία εὐκαιρία. 'Αλλ' ὁ ἀνθρωπός ἐννοεῖ νὰ ἀμελῇ καὶ νὰ ἀναβάλλῃ: ἐννοεῖ νὰ μὴ ἐπωφεληθῇσαι οὐδεμίαν εὐκαιρίαν.

ΑΠΕΙΡΟΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ

Κάποιος διάσημος βοτανολόγος ἐξήταξεν ἐπὶ τοῦ ἑδάφους μὲ τὸ μικροσκόπιον του ἐν μικρὸν βότανον. 'Εξαφνα βλέπει βοσκὸν ποὺ τὸν παρετήρει περιέργως μειδῶν, ὁσὰν νὰ ἡρόδει βλέπων ἀνθρωπὸν νὰ ἐξοδεύῃ καιρὸν πολύτιμον διὰ νὰ παρατηρῇ διὰ φακοῦ ἐν τόσον κοινὸν βότανον. Χωρίς νὰ τῇ τίποτε διὰ βοτανολόγος δίδει ἀμέσως τὸ μικροσκόπιον εἰς τὸν βοσκόν, διὸποιος ἥρχισε νὰ βλέπῃ καὶ αὐτὸς προσεκτικὰ καὶ ἀδιάκοπα καὶ μὲ περιέργειαν ἐντατικὴν τὸ βότανον. «Τί συμβαίνει;» ἥρωτήσεν διὰ βοτανολόγος, δὲν εἰνε ώρανον;» «Θαυμάσιον, ξέσχον» ἀπαντᾷ διὰ βοσκός, τοῦ δποίου τὰ μάτια εἶχον γεμίσει ἀπὸ δάκρυα, «ἄλλ' ἐγὼ σκέπτομαι πόσον ἥμελησα χάσας τόσας ἄλλας ὥραιας εὐκαιρίας καὶ καταπατήσας τόσας ἄλλα παρόμοια ώραια βότανα ἄλλοτε.

ΣΚΛΗΡΥΝΣΙΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

'Αλλὰ δὲν εἶνε μόνον ὅτι παραμελεῖ διὰ βοτανολόγος τόσας καλὰς εὐκαιρίας συμπτίγματος ὑπὸ τῶν ἥδονῶν τοῦ βίου. Βλάπτεται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον. Παραμελεῖ δηλαδὴ τὴν μίαν εὐκαιρίαν, καταπατῶν τὴν ἄλλην, κλωτσοπατῶν τὴν τρίτην, ἀναβάλλων διαρκῶς, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ πάντα καὶ ἐνδιαφερόμενος μόνον πᾶς θάτηνται «πορφύραν καὶ βύσσον» εὑφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπτοῦς, δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σληνούῃ τὴν καρδιάν του, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἔαυτόν του.

ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ

Συνεχής ἀντίστασις πρὸς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν καλὸν σπόρον, σκλη-

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

25-19 30th DRIVE, LONG ISLAND CITY, N. Y.

29 Αύγουστου, 1939.

Εύλαβ. Ιεραποτικούς Προϊσταμένους, 'Εντιμ. Διοικ. Συμβούλια και 'Εντιμ. Σχολικάς 'Επιτροπάς των Ορθοδόξων Ελληνικῶν Κοινοτήτων τῆς καθ' ἡμᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς.

'Ανατέλλοντος τοῦ νέου Σχολικοῦ "Ετους 1939—1940, τὸ 'Αν. 'Εκπαιδ. Συμβούλιον σπεύδει νὰ χαιρετίσῃ δ-

ρύνει δὲ λίγον καὶ δὲ λίγον τὴν καρδίαν. 'Η φωνὴ τῆς προσκλήσεως χάνεται τότε ἀδίκως. Αἱ χροδαὶ τῆς ψυχῆς ποὺ ἔλλοτε ἦσαν εὐαίσθητοι εἰς κάθε ἔλαφρὸν φαῦσιν τόρα εἶναι χαλαροί. 'Η ψυχή, ἡ ἔλλοτε μαλακὴ ὡς ὁ κηρός, τόδος εἰνεὶ ἐσκληρωμένη ὡς χάλυψ. 'Η θέλησις εἶνε δεμένη μὲν ἀλλούσις σιδηρᾶς εἰς τὸν βράχον τῆς ἀμελείας καὶ τῶν ἀναβολῶν σχετικῶν μὲν τὸ ζήτημα τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 'Η χρονοτοιβὴ γίνεται ἀσθενεια καὶ ἡ χαλαρότης καταντᾶ δευτέρᾳ φύσις. 'Έχει τλείως παραμελήθη ἡ θρησκευτικὴ Φύσις ἐπὶ μαρούν καὶ ἐνῷ αἱ ὥραι τοῦ τέλους, τοῦ θανάτου, εἶναι πλησίον, ἡ καρδία οὐδεμίᾳ δίδει προσοσχῆν εἰς τὰς παροτρύνσεις καὶ ἐπιφοιτήσεις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

ΗΜΕΙΣ ΠΩΣ ΣΤΕΚΟΜΕΘΑ

'Αλλ' ἀς προσπαθήσωμεν, φίλοι, νὰ μὴ φθάσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν τὸ δυσάρεστον τῆς σκληρύνσεως τῆς καρδίας καὶ τῆς ἀμετανοησίας κατὰ τὸ ὅποιον «ὑπὸ μεριμνῶν καὶ ἡδονῶν τοῦ θίου πορευόμενοι» ν' ἀφήσωμεν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ νὰ συμπτίγηται καὶ νὰ μὴ τελεσφορῇ. 'Αν παραμελῶμεν κάθε παρονοιαζόμενην καλὴν εἰκασίαν — καὶ παρονοιαζόνται καὶ ἡμέραν ἄφθονοι τοιαῦται — θὰ δυμοιᾶσθαι ἐκεῖνον ἀσφαλῶς ὁ ὅποιος διασθήσας εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου ἐν ἀνεμιστροβύλῳ καὶ παγετῶν, ἀποφεύγει νὰ ἀπλώσῃ τὸ χέρι του διὰ νὰ πιάσῃ τὸ χέρι ἐκείνου ποὺ τρέχει πρὸς βοήθειάν του.

ΔΙΑΡΚΩΣ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝ

'Αν παραμελῶμεν τὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους ποὺ εἶναι ἵκανα νὰ μᾶς καταστήσουν καλυτέραν τὴν σημερινὴν ζωὴν καὶ ἡσυχωτέραν τὴν αὐγιανήν, τότε ὀρισμένως θὰ πάθωμεν ὅτι ἔπαθε καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ ὅποιος κατεδικάσθη εἰς τὸν αἰώνιον θάνατον λόγῳ τῶν διαιρῶν ἀναβολῶν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψυχικῆς σωτηρίας, ἀκούσας τὸν φοβερὸν ἔλεγχον «ἐπὶ πᾶσι τούτοις μετεῖν ἡμῶν καὶ ὅμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται». Παραμελήσας κάθημε καλὴν εἰκασίαν τῆς ζωῆς του, ἔζητε ἔλεος καὶ ἀνακούφισιν τὴν τελευταίαν — τελευταίαν στιγμήν, τότε ὅτε ἡτο πλέον πολὺ ἀργά.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΣΚΕΦΘΩΜΕΝ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ

Εἶνε ὁ πόλυ τοιούτος ἀνάγκη νὰ μὴ ἀναβάλλωμεν, νὰ μὴ ἀφειᾶσθαι, ἀλλὰ νὰ ἐργαζόμεθα πάντα εἰς τὸ ἔργον τὸ καλὸν ἐφ' ὅσον εἶνε εἰσέτι καιρὸς διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὸν ἔλεγχο τῆς συνειδήσεως ὁ ὅποιος εἶνε καὶ ὁ τρομερώτερος ἔλεγχος. 'Ο Χριστὸς ἐπάταξε πολλάκις τὰς ἀναβαλλὰς καὶ τὸ ἀναποφάσιτον τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ 'Ιερόν Του Εὐαγγέλιου ρητῶς ἀναφέρει σήμερον τὸ ἐπιγραμματικὸν ἐκεῖνον «οἱ ἔχων ὅταν ἀκούειν ἀκούετω».

μᾶς γηθοσύνως καὶ εὐχηθῆ, ὅπως διέλθητε αὐτὸν ὃν γείρα καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ 'Υψιστού διεξαγάγητε καὶ κατ' αὐτὸν ἐπιτυχῶς τὸν ιερὸν ὅγιῶνα ὑπὲρ τῶν 'Ελληνικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς Χριστιανικῆς καὶ 'Ελληνοπρεποῦντος διαπαδαγωγήσεως τῆς Νέας Γενεᾶς.

'Επιθυμοῦντες δὲ νὰ διευκολύνωμεν ὑμᾶς εἰς τὸ έθνικοθρησκευτικὸν τοῦτο ἔργον, συνιστώμεν ὑμῖν, ὅπως:

α) Προσθῆτε εἰς ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τὴν Παρασκευήν, 15ην Σεπτεμβρίου, διλγας ἡμέρας μετά τὸ ἀνοιγμα τῶν 'Αμερικανικῶν Σχολείων, πρὸς μεγαλειτέραν εύκολιαν τῶν μαθητῶν.

β) Διεξαγάγητε τὴν τελετὴν ἐπιθλητικῶς δι' ἀγιασμοῦ, ἡ τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ἡ τὴν ἐπομένην Κυριακήν.

γ) Προσπαθήσητε νὰ εἶναι παρόντες δόλοι οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι μετά τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν αὐτῶν, καὶ δόσον τὸ δυνατόν περισσότεροι γονεῖς καὶ κηδεμόνες αὐτῶν καὶ ἄλλοι ὅμογενεῖς.

δ) Στείλητε εἰς τὸ 'Ανωτάτον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸ ταχύτερον τὰ δύναματα, τὰς διευθύνσεις καὶ τὸ ποσόν τοῦ μισθοῦ τῶν Διδασκάλων, καθὼς καὶ τοὺς διορισμούς τῶν πρὸς ἐπικύρωσιν.

Παρακαλοῦμεν προσέτι ὑμᾶς, ἵνα, λαμβάνοντες ὑπὸ δόψει διτὶ τὸ θασικὸν πρόγραμμα τοῦ 'Ανωτ. 'Εκπαιδ. Συμβούλιον εἶναι νὰ μὴ μείνῃ 'Ελληνόπουλον τῆς 'Αμερικῆς χωρὶς Χριστιανικὴν καὶ 'Ελληνοπρεπὴ μόρφωσιν, φροντίσητε, ὅπως:

1) 'Εξετάσητε πόσοι "Ελληνες διαμένουσιν εἰς τὰς Παροικίας τῆς Κοινότητος ὑμῶν.

2) 'Εξακριβώσατε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐταῖς ἔχοντων σχολικὴν ἡλικίαν 'Ελληνοπαίδων.

3) 'Ενεργήσητε νὰ λειτουργῇ 'Ελληνικὸν Σχολεῖον εἰς κάθε Παροικίαν, ὅπου υπάρχουσιν ἔστω καὶ 10 τοιαῦτα 'Ελληνόπουλα.

4) Ζητήσητε διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν τοιούτων Σχολείων καὶ τὴν θοήθειαν τῆς Φιλοπτώχου 'Αδελφότητος, τῶν Τμημάτων τῆς 'Αχέπας καὶ Γκάπας, τῶν ἄλλων Σωματείων τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ τῶν Παροικιῶν ὑμῶν. 'Η ἐπιθλεψις δὲ ἐν ἐκάστῃ Παροικίᾳ τοῦ τοιούτου Σχολείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς Σχολικὴν 'Επιτροπὴν ἐξ ἀνδρῶν, ἡ, προτιμότερον, γυναικῶν, καταρτιζομένων εἰς Σύλλογον 'Ελληνίδων.

5) 'Ανοίξητε καὶ ἄλλα Σχολεῖα διὰ τὰ 'Ελληνόπουλα τῆς Κοινότητος ὑμῶν, τὰ ὅποια δὲν ἔρχονται εἰς τὸ Κοινοτικὸν Σχολεῖον, λόγω μακρυνῆς ἀποστάσεως.

Βέβαιοι, διτὶ μὲ τὸν διακρίνοντα ὑμᾶς πατριωτισμὸν θὰ καταβάλητε προθύμως πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Νέας Γενεᾶς, καὶ περιμένοντες ταχεῖαν ἀπάντησιν ὑμῶν, διατελοῦμεν

Μετ' εὐχῶν πολλῶν καὶ ἀγάπης,

† 'Ο 'Αμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Θεοδωρίτου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Ε'.

Αἱ σκέψεις τοῦ Νεύτωνος ἐτέθησαν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρχοντος ὡς ὁμολογία τῆς πίστεως εἰς Θεὸν ὑπὲ τοῦ Καθηγητοῦ A. COMPTON. 'Ο πιστεύων ἐπιστήμων, ἐτόνισεν ὁ Καθηγητής, μόνον Θεὸν οἶον ὡμολόγησεν ὁ Νεύτων, εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῇ. Εὐρίσκει ἀνεπαρκεῖς καὶ ἀψυχολογίτους τὰς ἀντιλήψεις περὶ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπινου COMPTE καὶ τοῦ μαθηματικοῦ καὶ ἀστρονόμου LA PLACE. Διότι κατ' αὐτὸν ὁ Θεὸς ὁμολογεῖται μόνον πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου. Κατόπιν ἔξορίζεται καὶ ἀγνοεῖται ἔως ὅτου προσκληθῇ πολὺν διὰ νὰ ἐπανεξιούσθῃ τελειωτικῶς καὶ φιετ' εὐχαριστιῶν» δταν εὑρεθοῦν πρὸ τῆς ἵκανοποιητικῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς καὶ τοῦ Σύμπαντος.

Καὶ εἶδομεν ὅτι ὁ Νεύτων εὐρίσκει τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ καὶ πέραν τῆς εἰδικῆς ἐρμηνείας τῶν πραγμάτων ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ρυθμὸν τοῦ νόμου καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν τάξιν τῶν φαινομένων. 'Ο COMPTON συνεχίζων τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος προχωρεῖ ἀναλυτικῶς. Κατ' αὐτὸν ἡ φύσις τῶν προβλημάτων τὰ δυοῖα ἀντιμετωπίζει ἡ ἐπιστήμη ἐνδεικνύουν τὴν ὑπαρξίαν μᾶς νοητικῆς Δυνάμεως ἐργαζομένης εἰς τὴν φύσιν*. Τὴν ἀποψίν του ταύτην παρουσιάζει ἔξετάξων μερικὰ προβλήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμπερασμάτων τῆς φυσικῆς καὶ τῆς βιολογίας.

'Ο κόσμος τῶν φαινομένων εἶναι κτισμένος ἀπὸ δλίγα στοιχεῖα, αἱ μονάδες τῶν δοιών ἔχουν ὄνομασθῇ ἀπὸ τοὺς φυσιοδίφας καὶ χημικοὺς πρωτόνια, ἥλεκτρόνια, οὐδέτερα καὶ φωτόνια. 'Εξ δοσῶν μέχρι τοῦδε γνωρίζουμεν ἔκαστον τῶν μερῶν αὐτῶν τῆς ὥλης εἶναι κατὰ πάντα δμοίον μὲ ἀλλα τῆς αὐτῆς ὁμοιοταξίας καὶ ποιότητος. 'Απὸ τὰ πρωτόνια, τὰ ἥλεκτρόνια καὶ τὰ οὐδέτερα κατασκευάζοντα τὰ ἄτομα καὶ ἔξ αὐτῶν τὰ μόρια. 'Απὸ τὰ μόρια ἀποτελοῦνται τὰ συνήθη πράγματα μετὰ τῶν δοιών ἔχομεν ἄμεσον ἐπαφήν. 'Απὸ τὸν πληθωρισμὸν καὶ τὰ δεύματα τῶν φωτονίων ἀποτελοῦνται αἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς καὶ τῆς θερμότητος.

Τὸ πρόβλημα τὸ δόπον ἐκ τῆς συνθέσεως ταύτης παρουσιάζεται δύναται νὰ διατυπωθῇ ὡς ἔξης: «Ποϊα χαρακτηριστικὰ ἔχουν τὰ σωμάτια αὐτὰ ὥστε νὰ εἶναι ἵκανὰ νὰ συγκεντρώσουν ἔαντα πρὸς κατασκευὴν ἐνδές πολυσυνθέτου κόσμου ὡς εἶναι ὁ ἴδιος μας;»

"Αἱ ὑποθέσωμεν ὅτι ἔχομεν μερικοὺς σωροὺς ἀπὸ ἀμμούς, τῶν δοιών οἱ κόκκοι ἀντιπροσωπεύουν πρωτόνια, ἥλεκτρόνια, οὐδέτερα καὶ φωτόνια. "Αἱ ὑποθέσωμεν ἐπίσης ὅτι ἔμεθα ἐντεταλμένοι νὰ προσθέσωμεν εἰς τοὺς κόκκους αὐτῶν ἴδιοτητας τινὰς διὰ τῆς δυνάμεως τῶν δοιών νὰ δύνανται νὰ συμπιλήσουν συνθέσεις εἰς τὰς δοιάς νὰ ἰδωμεν τὴν ἐνεργητικότητα τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν μορίων τῶν ζώντων δραγμού. 'Αλλὰ ποῖαι εἶναι αἱ ἴδιοτητες αὐταὶ τὰς δοιάς πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς αὐτά;

Οἱ φυσιολόγοι ἔχουν ἐπινοήσει διαφόρους συνδυασμούς

* "Can it be a matter of chance that protons and photons and electrons have that particular set of characteristics that is necessary for development into a world of infinite variety and life? If so, chance can choose much more wisely than the best scientific minds of today."

προσθέσεως τοιούτων ἴδιοτητῶν διὰ νὰ κατορθωθῇ νὰ παρουσιασθῇ ἡ ἐνεργητικότης τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ζώντων ἀτόμων. 'Αλλὰ μέχρι τοῦδε ἐτόνισεν ὁ Καθηγητής, δλαι αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν συνδυασμῶν τούτων ἀπεδείχθησαν ἄκαρποι. Καὶ ὑπάρχει ἀκόμη ἐλπίς ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ μάθωμεν ἀρκετά σχετικῶς μὲ τὴν φύσιν τῶν ἥλεκτρονίων καὶ τῶν οὐδετέρων καὶ τῶν πρωτονίων εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συλλεχθοῦν πληροφορίαι διὰ τὴν οὐσίαν τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν, αἱ δποῖαι νὰ ἐφαρμοσθοῦν πρὸς παραγωγὴν νέων διὰ τεχνικῶν μέσων.

Πολλοὶ σπουδασταὶ καὶ ἐρευνηταὶ τῶν ζητημάτων τούτων διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι γνωρίζουν ἀρκετά καλά πῶς νὰ οἰκοδομήσουν τὴν ἐξωτερικήν μορφὴν τοῦ ἀτόμου. 'Αλλ' οὐδεὶς μέχρι τῆς στιγμῆς γνωρίζει τι περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως τοῦ πυρηνοῦ, τοῦ κέντρου δηλαδή, τοῦ ἀτόμου. Παρὰ τὰς ἀλλεπαλλήλους προσπαθείας διὰ πυρήνην τῶν ἀτόμων παραμένει μυστήριον σκοτεινότατον, δι' δλους τοὺς ἐπιστήμονας. Καὶ γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι διὰ νὰ διευκρινισθῇ κάπως τὸ μυστήριον τοῦ ἀπατεῖται πολυχρονίος ἔρευνα.

'Απὸ δι, τι εἶναι γνωστὸν μέχρι σήμερον τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἥλεκτρονίου εἶναι ἀπλούστατον τύπου. Εἶναι ἀπλαῖ ὡς η σεις καὶ ἀπὸ σεις, συνδυασμέναι μὲ μίαν ἴδιοτηταν κατὰ τὴν δικρίνονται ὥστε μία ἀπὸ τὴν ἄλλην ὡς μέρον ἥστις κήματα.

'Αλλὰ ποὺ ὀφείλεται τὸ γεγονός τῆς παρουσίας τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν, τὰ δυοῖα κατέχουν τὰ πρωτόνια, τὰ φωτόνια καὶ τὰ ἥλεκτρόνια; Εἶναι δυνατὸν νὰ δρεύλωνται εἰς τὴν «τύχην»; Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι τυχαία ἡ σύνθεσις τῶν χαρακτηριστικῶν αὐτῶν τὰ δυοῖα εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μετατροπὴν αὐτῶν εἰς ἔνα κόσμον ἀπέριου ποικιλίας καὶ ζωῆς; 'Εάν αὐτὸν εἶναι ἀληθές, τότε, προσέθετεν διὰ τοῦ Καθηγητής, «ἡ τύχη κέντηται κατὰ πολὺ μεγαλύτερον σοφίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν παρὰ αἱ καλλίτεραι ἐπιστημονικαὶ διάνοιαι τῆς ἐποχῆς μας».

Συνεχίζων διὰ διαλητῆς τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀνέφερε τὸ ἔξης παράδειγμα ἐκ τῶν παρατηρήσεων τῆς φυσικῆς Ἐπιστήμης. Πρόκειται περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν ἴδιοτητῶν ποὺ ἔχει τὸ στοιχεῖον ἀνθρακεῖ. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸν εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἐνδυτάτης ποικιλίας χημικούς συνδυασμούς. Εἶναι γεγονός ὅτι ἀνώ τῶν ἔκατὸν χιλιάδων συνδυασμῶν τοῦ ἀνθρακοῦ ἀναγνωρίζονται σήμερον. Αἱ συνθέσεις αὐτοὶ τοὺς στοιχεῖον τούτου τοῦ ἀνθρακοῦ εἶναι περισσότεραι ἀπὸ δλους τοὺς μέχρι τῆς στιγμῆς δυνατούς συνδυασμούς τῶν συνθέσεων τῶν ὑπολοίπων 91 στοιχείων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι διὰ τὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὰ δυοῖα ἀποτελεῖται διόλκησος ἥ φύσις τῶν φαινομένων εἶναι 92. 'Ενεκεν ἀκριβεῖς τῆς δυναμικότητος πρὸς συνθέσεις καὶ χημικούς συνδυασμούς θεωρεῖται διὰ τοῦ θερμοκαρακοῦ ὡς τὸ οὐσιώδεστερον στοιχεῖον τῆς δραγματικῆς ζωῆς.

'Η παρουσία ζωῆς χωρὶς τὸν ἀνθρακανά τίθεται κατ' ἀνάγκην εἰς πολὺ περιωρισμένην κλίμακα, ἔνεκεν ἀκριβεῖς τοῦ γεγονότος ὅτι ἥ χημική εὐστροφία διλων τῶν ἄλλων στοιχείων περιορίζεται. 'Αλλὰ διατὶ διὰ τοῦ θερμοκαρακοῦ νὰ ἔχῃ διλας αὐτὰς τὰς ἀσυνήθεις ἴδιοτητας;

Καὶ εὑρίσκεται ὅτι αἱ ἴδιοτητες αὐταὶ τοῦ ἀνθρακοῦ συνδυάζονται μετὰ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἔνα ἀτόμον τοῦ ἀνθρακοῦ ἔχει ἔξης ἥλεκτρόνια. Κάθε χημικὸν ἀτόμον ἔχει ὀρισμένον ἀριθμὸν ἥλεκτρονίων. Τὸ ὑδρογόνον ἔχει μόνον ἔνα ἥλεκτρόνιον. Τὸ δεξιγόνον ἔχει δύοτα. 'Ο μόλυβδος ἔχει δύοδιοκτικούς δύο καὶ ἄλλα ἄλλους ἀριθμούς. 'Ο ἀνθρακος ὡς

ΑΙ ΒΕΡΜΟΥΔΑΙ — Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ.

Έχει πολλά πράγματα νὰ διδαχθῇ κανεὶς ἐπισκεπτόμενος μίαν ἀπὸ τὰς λεγομένας «κοραλιογενεῖς ή ὑποτροπικᾶς» νῆσους. Ή Βερμούδα λόγου χάριν είναι μία ἔξαιρετικῶς εὐχάριστος καὶ ἔξαιρετικῶς διδακτικὴ νῆσος διὰ τὸν καλῆτη πίστει ἐπισκέπτην.

Καὶ εἶναι πολλοί, πλεῖστοι δοσοί, οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸν ώραιον αὐτὸν τόπον, τὴν Βερμούδαν, οὕτως ὅποτε ἀπὸ τὰ καθ' ἡμέραν σχεδὸν κατατλέοντα εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη ἀτμόπλοια νὰ φθάνουν τακτικῶς χλιαρές περιηγήτων, πρὸ παντὸς δὲ ἀπὸ τὸν Καναδᾶν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Αἱ Βερμούδαι νῆσοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ 160 μικρὰς νη-

εῖδομεν ἔχει ἔξ. Ἶν τὸν ὅ ἀνθρακὲς δὲν εἶχε ἔξ ἥλεκτρονια εἰς τὸ χημικόν του ἄτομον, γράφει ὁ EDDINGTON, «ἴσως ἡ ζωὴ ὡς μᾶς εἶναι γνωστὴ νὰ μὴ ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ».

Ίσως νὰ ὑποτεθῇ ὑπὸ τινῶν δτὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔξ ἥλεκτρονων τοῦ ἀνθρακος ἢτο ἀπαραίτητος. Αὐτὸς εἶναι ἀληθές. Χωρὶς τὰ ἔξ αὐτὰ ἥλεκτρονια τοῦ στοιχείου τούτου ὁ κόσμος μας δὲν θὰ εἶχε τὴν ἐνδιαφέρουσαν μορφὴν τὴν ὅποιαν ἔχει. Εἳναι ἐσπάνιζες δπως σπανίζουν τὰ στοιχεῖα 3, 4, 5, 9, ἡ 10 (δηλ. τὸ λίθιον, τὸ βερύλλιον, τὸ βόριον, τὸ φλοιούριον καὶ τὸ νέον) ἡ ζωὴ κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν πλανήτην μας θὰ ἢτο πειριωδιαίνη εἰς μέγαν ἀριθμόν. Ἀναζήμητα παραδείγματα τοῦ αὐτοῦ εἰδούς δύνανται νὰ ἀναφερθοῦν διὰ νὰ δείξουν δτὶ δι' εἰδικῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιοτήτων οἱ μεγάλοι ἀριθμοὶ τῶν ἥλεκτρονῶν καὶ τῶν φωτονίων δύνανται νὰ συντειρωθοῦν καὶ νὰ δργανωθοῦν εἰς σύνολον κόσμου πᾶν ἄλλο ἡ ἀπλοῦ, νεκροῦ καὶ μονοτόνου. «Ἄλλα εἶναι δυνατὸν αἱ εἰδούς αὐτὰ δυναμικότητες νὰ παρουσιάζονται ἐκ τύχης καὶ νὰ συμβαίνουν ἀπλῶς;»

Καὶ ὡς εἰδομεν ἀνωτέρῳ ἡ τυχαία καὶ ἀνεύ σχεδίου καὶ σκοποῦ ἐμφάνισης τῆς ζωῆς δὲν εἶναι σήμερον παραδεκτή. Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Πασταὶ ἀπέδειξε πειραματικῶς τὸ ἀδύνατον τῆς αὐτομάτου γεννήσεως οὐδεμία μέχρι τῆς στιγμῆς παρουσιάσθη δυνατότης ἀποδεικτικὴ τοῦ ἐναντίου, διὰδε πειράματος ἀκριβοῦς ἐπιστημονικῆς ἔξετάσεως. Ὁ Καθηγητὴς Α. COMPTON ὡς εἰδομεν εἰς προηγούμενα ἀριθμα περιορίζει εἰς πολὺ μικρὸν τὸν ἐργάτας τῆς ἐπιστήμης, οἱ δοτοὶ παραδέχονται τὴν ἀποψιν ταύτην. Ὁ ἴδιος τονίζει μετὰ πεποιθήσεως τὴν ἀρνητὸν του. Δὲν εἶναι δυνατὸν ἐκ τύχης νὰ κατέχουν τὸ πρωτόνια καὶ τὰ φωτόνια καὶ τὰ ἥλεκτρονια τοιαύτην σειρὰν χαρακτηριστικῶν, θεωρούμενων ἀναγκαίων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ μετατροπὴν αὐτῶν εἰς ἔνα κόσμον ἀπειρονούσιας καὶ ζωῆς*. Ἀκολούθων τὴν διδασκαλίαν τοῦ Νεύτωνος, ἀντὶ τῆς ἐκ τύχης ἐμφανίσεως τῶν φαινομένων τῆς κινήσεως καὶ τῆς ζωῆς, ἀνάγεται εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς πίστεως εἰς τὸν Δημιουργὸν τῆς ζωῆς καὶ τῆς κινήσεως, τὴν παρουσίαν τοῦ ὅποιου διαβλέπει εἰς τὸ Σύμπαν μὲ τοὺς νόμους του καὶ τὰς κινήσεις του καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς παραλλαγάς του.

(Συνεχίζεται)

* "Some of the specific problems with which science is faced have seemed to indicate an intelligent power working in the universe."

σίδας ἐκ τῶν δποίων περίποι αἱ 31 εἶναι κατακημέναι μὲ τακτικὸν πληθυσμὸν 30,555, δὲ δποῖος κατὰ τὴν χειρεοριὴν ἐποχὴν, ἡ δποία καὶ εἰνε ἡ κ ρ ι α ἐ π ο χ ἡ τῆς Βερμούδας, ἀνέρχεται εἰς ὅγδοοκόντα περίποι χιλιάδας. Αἱ λοιπαὶ νησίδες εἶναι ἀκατόικητοι. Μερικαὶ ἔξ αὐτῶν ἡγοράσθησαν τελευταίως ἀπὸ διαφόρους Ἀγγλους, Καναδοὺς καὶ Ἀμερικανοὺς πλουσίους οἱ δποῖοι ἔκτισαν ἐπ' αὐτῶν ὡραίας ἰδωτικὰς διαμονάς.

"Ολαι αἱ νησίδες φέρουν ἰδιαίτερα ὀνόματα, ἐπειδὴ δὲ εἶναι τόσον πολλαὶ ἐχρησιμοποιήμη ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον Τμῆμα καὶ ἡ Ἐλληνικὴ Ἄλφα η τοις οντωταῖς ὥστε νὰ ἀκούῃ κανεὶς πολλάκις νὰ ἀναφέρεται ἡ «Βῆγα νῆσος» ἡ «Θῆγα νῆσος (THETA ISLAND)» καὶ οι οντωταῖς τῆς Βερμούδας κορυφαὶ βουνῶν τὰ ὅποια εἰς τὸ μακρὸν παρελθόν πατεύθησθαν.

Αἱ Βερμούδαι νῆσοι ἐπῆραν τὸ ὄνομα Βερμούδαι ἀπὸ τὸν Ἰσπανὸν Ἰωάννην BERMUDEZ ὁ δποῖος πρῶτος τὰς ἀνεκάλυψε κατὰ τὸ ἔτος 1515. Ἐπειτα ἀπὸ ἐνὸς σχεδὸν αὐτῶν ἐγκατάλειψιν, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1612 ἔνας ὅμιλος Ἀγγλων ἀποικιστῶν ὑπὸ τὸν Σερ Σόμερς καὶ τὸν Σερ Γκέιτς κατευθυνόμενος ἀπὸ Αγγλίας εἰς Βιργίνιαν τῆς Αμερικῆς, ἐρρίψθη εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Βερμούδας κατόπιν ναυαγίου.

Αὐτοὶ καὶ ἴδιας ὁ Σερ Σόμερς ἦσαν οἱ πρῶτοι συστηματικοὶ ἀποικισταὶ τῆς Βερμούδας, ἡ δποία, ἔνεκεν τούτου, γνωρίζεται κάποτε καὶ ὡς SOMERS ISLAND. Ὡς ἐκ τούτου ἔγιναν αἱ Βερμούδαι νῆσοι προτεκτοράτον τῆς Αγγλίας, μὲ ἰδιαίτεραν Βούλην, τὴν ὀρχαῖοτέραν βεβαίως μετὰ τὸ Λονδίνον. Καὶ ἀπὸ τούτο παραμένει μέχρι σήμερον ὑπὸ σημαίαν καὶ κυριαρχίαν Αγγλικήν.

Πολλὰ ἄξια λόγου πράγματα εὑρίσκει κανεὶς σχετικῶς μὲ τὴν ορμαντικὴν αὐτὴν Ἰστορίαν τῆς Βερμούδας εἰς τὰ δύο μικρὰ Μουσεῖα τῆς νῆσου τὸ ἐκ τῶν δποίων εὑρίσκεται εἰς τὴν πόλιν Χάμιλτον, τὴν πρωτεύουσαν, καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὴν πόλιν τῆς Αγίου Γεώργιος. Τὸ τελευταῖον μάλιστα εἶνε ἐπιτυχῆς συνδυασμὸς Μουσείου καὶ Βιβλιοθήκης.

Αἱ Βερμούδαι ἀπέχουν 670 ναυτικὰ μίλια ἀπὸ Νέας Υόρκης ἐντὸς τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὁκεανοῦ εἰς κατεύθειαν γραμμῆς ἔναντι τοῦ Τσάρλεστον Νοτίου Καρολαΐνας. Ή περιφέρειά των συνολικῶς εἶνε μόνον εἰκοσι τετραγωνικά μίλια. Ἐκ τῶν 30,555 κατόκων των αἱ δέκα χιλιάδες εἶναι μαῦροι, ἡ δὲ ὅμιλον γλώσσα εἶνε βεβαίως ἡ Αγγλική. Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν θεωρίαν δὲν μέχρι τοῦ τέλους της Βερμούδας εἶναι αἱ ἐναπομείνασαι κ ρ ο υ φ α ἵ β ο ν υ ν τὰ δποῖα εἰς τὸ μακρὸν παρελθόν κατεποντίσθησαν.

Ἡ θερμοκρασία τῶν νῆσων τῆς Βερμούδας εἶνε 70 περίποι βαθμοὶ κατὰ μέσαν δρον τοῦ διον τὸ ἔτος. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶνε σχεδὸν πάντοτε καθαρὰ καὶ δὲ οὐρανὸς γελαστὸς ὑπενθυμίζων κάπως τὸν ἀπαράμιλλον σύρανὸν τῆς ὥραίας μας Ἑλλάδος. Ἡ χρῆσις αὐτοκινήτων δὲν ἐπιτρέπεται διὰ νὰ μὴ μολύνηται ἡ διαύγεια τοῦ τόπου ἀπὸ τὴν γκαζολίνην. Συνεπεί τούτου δύναται νὰ εἰνε κανεὶς ἀσφαλής δτὶ ἐφ' δσον εὐρίσκεται ἐν Βερμούδᾳ δὲν δὰ κατακοπῆ ἀπὸ κανὲν αὐτοκίνητον. Μόνον δὲ 5-6 αὐτοκίνητα τῆς Κυθερωνίτικῆς καὶ τῆς Πηγοσεβετικῆς Ὑπηρεσίας κυκλοφοροῦν πότε-πότε.

Ὡς ἐκ τούτου ἀνεπτύχθη μεγάλως ἡ χρῆσις ποδηλάτων οὗτως ὕστε εἰς κάθε τρεῖς κατοίκους νὰ ἀναλογοῦν δύο ποδήλατα. Δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ Βερμούδιανός χωρὶς ποδήλατον. Ἐπίσης εἰς μεγάλην χρῆσιν εἶναι καὶ αἱ ἀμα-

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ**Σ Ε Α Γ Α Π Ω , Κ Y P I E**

Μᾶς δίδει ὁ Θεὸς τὰ ἀγαθά Του ἀκατάπαυστα καὶ σὲ μεγάλη ἀφθονίᾳ καὶ πρέπει δλοι μας θεομά νὰ Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ νὰ Τὸν ἀγαποῦμε. Πῶς ἡμιποροῦμε νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν; Πῶς ἡμιποροῦμε νὰ ἀγαπήσουμε κάποιον ποὺ ποτὲ δὲν εἰδαμε καὶ ποὺ ποτέ μας δὲν γνωρίσαμε; Πῶς ἡμιποροῦμε νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν μὲ τὴν καρδιά μας;

Πολλοὶ μεγάλοι καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιά λέγουν τακτικά, καὶ λέγουν πάντοτε πῶς ἀγαποῦντε τὸν καλὸν Θεόν καὶ δύνως αἱ πράξεις τους δὲν συμφωνοῦνται μὲ τὰ λόγια τους. Κανένας δὲν ἡμιπορεῖ νὰ εἰπῇ πῶς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν ὅταν δὲν ἀγαπᾷ ἐκείνους ποὺ ὁ Ἰδιος ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε κοντά μας γιὰ προστασία καὶ γιὰ συμβούλη, γιὰ βοήθεια καὶ συντροφιά, γιὰ ὑπηρεσία καὶ γιὰ ἀλληλοβοήθεια.

Πῶς ἡμιπορεῖ ἔνα παιδί νὰ λέγῃ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεόν, ὅταν δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἴδιον του καλὸν πατέρα ποὺ τόσα ἔκαμε καὶ κάμνει καὶ θὰ κάμῃ δι' αὐτό; Πῶς ἡμιπορεῖ κάποιο παιδί νὰ εἰπῇ ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεόν ὅταν τὴν μητέρα του δὲν ἀγαπᾷ, δὲν σέβεται καὶ δὲν κάνει πάντοτε καὶ παντοῦ τὸ θέλημά της; Πῶς ἡμιπορεῖ νὰ εἰπῇ κανένας ὅτι ἀγαπᾷ τὸν καλὸν Θεόν ὅταν μὲ τὰ ἀδέλφια του μαλώνει καὶ μὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς βρίσκεται πάντοτε σὲ πόλεμο κρυφό καὶ φρανεό; Κανεὶς δὲν ἡμιπορεῖ νὰ λέγῃ πῶς τὸν Θεόν τὸν ὄγαπῆ ὅταν μέσα του δὲν κλείνει σεβασμὸ στὸν ιερέα καὶ στὸ δάσκαλο, καὶ ὅταν ἡ ἀγάπη δὲν γεμίζει τὰ στήθεια του μὲ τὰ πειὸ εὐγενικά αἰσθήματα.

‘Αγαπᾷ τὸν καλὸν Θεόν μόνον τὸ παιδί ποὺ ἀγαπᾷ καὶ σέβεται καὶ βοηθεῖ ὅπου μπορεῖ τὸν πειὸ ὄγαπημένον φίλον του στὴ γῆ, τὸν πατέρα του. ‘Αγαπᾷ μόνον τὸ παιδί ποὺ δείχνει τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸν καλὸν Θεόν μὲ τὴν ἀγάπη στὴ γλυκειά του τὴ μητέρα, μὲ τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ὑπακοή στὸν πειὸ χαριτωμένον ἄγγελο στὸν κόσμο αὐτό, στὴ μητέρα τὴν καλὴ καὶ τὴν ἀξιολάτρευτη. ‘Αγαπᾷ τὸν Θεόν τὸ παιδί

ποὺ πάντοτε ἀγαπᾷ τὰ ἀδέλφια του καὶ τὰ ἄλλα τὰ καλὰ παιδιά ποὺ ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε γιὰ συντροφιά, τοὺς ιερεῖς καὶ διδασκάλους του καὶ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους ποὺ εἶναι μεγαλήτεροι ἀπὸ αὐτὸ καὶ γιὰ τὴν ἰδική του εὐτυχία φροντίζουν καὶ κονχάζονται.

Τώρα μᾶς μένει νὰ μάθουμε πῶς πρέπει νὰ ἀγαποῦμε τὸν Θεόν. Δὲν ἀγαπᾶ ἀληθινά, δὲν ἀγαπᾶ πραγματικὰ οὔτε τὸν πατέρα, οὔτε τὴν μητέρα, οὔτε τοὺς ἄλλους φίλους, συγγενεῖς καὶ τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους, ἐκείνος ποὺ μὲ λόγια μόνον δείχνει τὴν ἀγάπη του αὐτῆ. Δὲν ἀγαπᾶ τὴν μητέρα του ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ μόνον μὲ λόγια γλυκὰ ἡ ὑποκριτικὰ λέγει πῶς τὴν ἀγαπᾶ καὶ τὴν σέβεται. Δὲν ἀγαπᾶ τὸν πατέρα καὶ τὴν ἀδέλφια, τὸν ιερέα, τὸν διδάσκαλο καὶ κάθε ἄλλον ἀξιαγάπητον ἄνθρωπον, ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ μόνον φαινομενικά, ποὺ μόνον γιὰ τὸν τύπο, ποὺ μόνον γιὰ νὰ τὸ βλέπουν ἄλλοι, κάνει ὅτι τοὺς ἀγαπᾷ. Δὲν ἀγαπᾶ ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ μόνον ἀπὸ φόβο καὶ ἀπὸ συμφέρο δείχνει τὴν ἀγάπη του.

Ποιὸς ἀγαπᾶ ἀληθινά;

‘Αγαπᾶ ἀληθινὰ ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ δείχνει καὶ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα τὴν ἀγάπη του, ἐκείνο ποὺ σκέπτεται πάντα τὸ καλὸ διὰ τὸν ἄλλον, ἐκείνο ποὺ λέγει πάντα, ἄλλὰ καὶ κάνει μὲ ἔργα τὸ καλό. ‘Αγαπᾷ τὸν πατέρα του ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ δὲν τὸν στενοχωρεῖ ποτὲ ἄλλα μὲ ἔργα τὸν τιμῆ καὶ τοῦ χαρίζει εὐχαρίστησι. ‘Αγαπᾷ τὸν πατέρα του τὸ παιδί ποὺ ἔχει καλοὺς τρόπους, ποὺ φέρνεται καλά, ποὺ λέγει καλὰ λόγια, ποὺ εἶναι στὰ μαθήματα καὶ στὰ παιγνίδια του καλό, ἐκείνο ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ καὶ συμπαθεῖ καὶ λέγει πάντοτε γιὰ τὸν πατέρα του.

— «Χαρὰ εἰς τὸν πατέρα αὐτόν. ”Εχει πολὺ καλὰ παιδιά. Χαρά του.»

‘Αγαπᾷ τὴν μητέρα του ἐκείνος ποὺ πραγματικὰ κάμνει πάντοτε τὸ θέλημά της καὶ ποτὲ δὲν τῆς δίδει ἀφορμὴ νὰ στενοχωρηθῇ. ‘Αγαπᾷ τὴν μητέρα τὸ παιδί ποὺ εἶναι τόσο καλὸ καὶ φρόνιμο καὶ ὅλοι τῆς μητέρας οἱ γνωστοὶ λέγουν γι' αὐτό.

«Χαρὰ στὴ μητέρα ποὺ μεγάλωσε αὐτὸ τὸ φρόνιμο καὶ τὸ καλὸ παιδί...»

‘Αγαπᾷ τὴν διδάσκαλον καὶ τὸν ιερέα του ἐκείνο τὸ παιδί ποὺ ὄχι ἀπὸ φόβο, ἄλλὰ ἀπὸ ἐκτίμησι βαθειὰ τοὺς σέβεται, τοὺς ἀγαπᾷ καὶ ζητάει πάντοτε τὴ συμβούλη τους.

‘Αγάπη τέτοια θέλει ἀπὸ ὅλους τόσο τοὺς μικροὺς ὅσον καὶ τοὺς μεγάλους ὁ καλὸς Θεός. Καὶ πῶς ἡμιποροῦμε νὰ ἀγαπᾶμε ἀληθινὰ τοὺς ἄλλους; Μὲ ποιὸν τρόπο; μὲ ποιὰ μέθοδο; Μόνον μὲ τὴν καλὴ καρ-

ξαὶ, κυκλοφοροῦσαι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τῆς νήσου. ‘Υπάρχει, ἀπὸ τοῦ 1931 καὶ ἐφ' ἔξης, καὶ ἔνας μικρὸς ἡλεκτρικὸς σιδηρόδρομος συνδέων τὰς κυριωτέρας νήσους ἀπὸ τῆς πόλεως Χάμιλτον, ἡ οποία εἶναι ἡ πρωτεύουσα, καὶ τῆς πόλεως Σύμερσετ μέχρι τῆς ἀλλης ἐπίσης σημαντικῆς πόλεως τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἥτοι 24 μιλών.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

Γ. Δ.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Την 3ην καὶ 10ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησεν εἰς τὰς Κοινότητας TROY καὶ SCHENECTADY, N. Y.

—Δι' ὑπηρεσιακάς ὑποθέσεις κατῆλθε καὶ παρέμεινεν ἐν Νέα 'Υόρκη ὁ Θεοφιλέστατος 'Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. 'Αθηναγόρας.

—Διωρίσθησαν 'Ιερατ. Προϊστάμενοι τῶν Κοινοτήτων 'Αγίου Φραγκίσκου ('Άγιας Τριάδος) καὶ Μέμφις Τενεσῆ ὁ Εὐλαβέστατος 'Αμφιλόχιος Σαραντίδης καὶ 'Αρτέμιος Σταματιάδης.

—Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τὸ

διά, μόνον μὲ καλὴν ἀνατροφὴ μποροῦμε νὰ μά-
θουμε νὰ ἀγαποῦμε πραγματικὰ καὶ ἀληθινὰ τοὺς
ἄλλους.

Τὸ πεὶο εὔκολο εἶναι νὰ ἀγαπᾶς καὶ νὰ εῖσαι κα-
λὸς εἰς τοὺς ἄλλους. Δὲν γίνεται πεὶο εὔκολο πρᾶγ-
μα σὲ ὅλον τὸν κόσμο. Νὰ ἀγαπᾶς, νὰ κάνῃς τὸ κα-
λό. 'Αρκεῖ μονάχα νὰ συνηθίσῃ κανεὶς ἀπὸ μικρὸς
νὰ χαίρεται ὅχι μόνον γιὰ τὴ δικῇ του τὴ χαρά, μὰ
καὶ γιὰ τὴ χαρὰ τῶν ἄλλων. Τότε θὰ εἶναι πάντοτε
χαρούμενος καὶ ποτὲ ἡ λύτη δὲν θὰ σκιάσῃ τὸ μέτω-
πόν του. Νὰ χαίρεσαι γιὰ τὴν εὐτυχία τὴ δικῇ σου
καὶ νὰ χαίρεσαι καὶ γιὰ τῶν ἄλλων τὴν εὐτυχία.
Διπλῆ χαρά.

Δοκιμάσατε παιδιά, νὰ χαίρεσθε γιὰ κάθε τι. Σὰν
βλέπετε τὴν μητέρα σας χαρούμενη, πάρετε καὶ σεῖς
λίγη ἀπὸ τὴ χαρά της. Σὰν βλέπετε τὸν πατέρα στε-
νοχωρημένο, μὲ τὰ καλά σας λόγια καὶ τὸ καλό σας
φέρδιμο καὶ τὸ γελαστό σας πρόσωπο καὶ τὴν ἐλπί-
δα στὸ Θεό, δοκιμᾶστε νὰ τοῦ δώσετε ἔνα κομμάτι
ἀπὸ τὴ δικῇ σας τὴ χαρά.

Κάμνετε τὸ θέλημα τοῦ δασκάλου σας καὶ τοῦ ἰε-
ρέως ἀκοῦστε τὴ σοφὴ συμβούλη. Ξέρουν περισσότε-
ρα ἀπὸ σᾶς. "Ετσι μὲ τὸν καλὸ τρόπο, μὲ τὴν ἀγάπη
σας, θὰ γεμίσετε χαρὰ τὴν ψυχή τους καὶ θὰ πάρε-
τε καὶ σεῖς διπλῆ χαρὰ ἀπὸ αὐτούς.

Τὰ καλὰ λόγια δὲν στοιχίζουν περισσότερο ἀπὸ
τὰ κακὰ καὶ ἀπὸ τὰ ἀσχῆμα. Λέτε πάντοτε καλὰ λό-
για γιὰ τὰ ἄλλα τὰ παιδιά, τὰ ἀδέλφια σας, τοὺς
φίλους σας καὶ μὲ μεγάλη σας χαρὰ θὰ ἴδητε ὅτι
καὶ 'κεῖνοι θὰ λέγονταν τὰ πεὶο καλὰ λόγια γιὰ σᾶς.
Θὰ δοκιμάζετε καὶ πάλι τὴ διπλῆ χαρά. Μιὰ χαρὰ
δικῇ σας καὶ μιὰ χαρὰ δικῇ τους.

Τέτοια ἀγάπη θέλει ὁ Θεός.

'Αγάπη ἀληθινή, πραγματική, μὲ ἔργα ἀγάπη ὅχι
(λόγια μόνο)
'Αγάπη ποὺ γιατρεύει τὴν πληγὴ καὶ εἶναι βάλσαμο
(στὸν πόνο!)

ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΠΑΠΠΑΣ

Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς ἔργασθὲν
ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῆς δικαιοδοσίας του.

—'Η Κληρικολαϊκὴ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ συνέλθῃ τὴν
16ην 'Οκτωβρίου ἐν Δητρόπολι, κατὰ τὴν σχετικὴν 'Εγκύλιον
τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.

—Τὸν Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπον 'Αμερικῆς κατὰ τὴν τελευ-
ταίαν ἑβδομάδα ἐπεσκέψθησαν διάφοροι 'Επιτροπαὶ καὶ
Κοινοτικά Συμβούλια καὶ συνεσκέψθησαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ
διαφόρων ἐπειγούσσων ὑποθέσεων.

—Τὴν Κυριακὴν, 24ην Σεπτεμβρίου, ὁ Σεβ. 'Αρχιεπί-
σκοπος ἐλειτούργησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς 'Αγίας
Τριάδος Νέας 'Υόρκης καὶ ὡμίλησε καταλλήλως.

—Τὸ 'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τῆς 'Αρχι-
επισκοπῆς προέβη κατὰ τὰς ἑβδομάδας ταύτας εἰς διαφό-
ρους διασκαλικοὺς διορισμούς.

—'Ιερατ. Προϊστάμενος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτό-
κου ἐν Λός 'Αντζελες διωρίσθη ὁ Πανοσιολ. 'Αρχιμ. 'Α-
θηναγόρας Βαράκλας.

—Τὸν Πρόεδρον τῆς 'Εκκλησιαστικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ
Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς 'Αγίας Τριάδος Νέας 'Υόρκης κ.
Ενστ. Γενογίον ἐπεσκέψθη ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αμερι-
κῆς κ. 'Αθηναγόρας.

—Ο Σεβασμώτατος 'Επίσκοπος 'Αγίου Φραγκίσκου κ.
Κάλλιστος ἐπεσκέψθη διαφόρους Κοινότητας λειτουργήσας
ἐν τοῖς Ναοῖς αὐτῶν καὶ διμήνισας καταλλήλως.

—Εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Σπυρ. Κοτάκη
δημοσιογράφου ἀποθανόντος, διεβιάσθη ἡ συμπάθεια τῆς
'Εκκλησίας.

—Ο κ. 'Αθανάσιος Πλιάτσικας διωρίσθη γραμματεὺς
τῆς 'Αγγλικῆς ἀλληλογραφίας τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς.

—Οι ἐν CORPUS CHRISTI, TEX, δύογενεῖς συνελ-
θόντες εἰς σύνσεψιν τελευταῖς ἀπέφρασισαν ὅπως ἐπιζητή-
σουν ἴδρυσιν Κοινότητος μὲ σκοπὸν νὰ ἐνισχύσουν τὸ αὐτό-
σε 'Ελληνικὸν Σχολεῖον.

—Πρὸς τὰς 'Εκκλησιαστικὰς 'Επιτροπὰς καὶ τὸν 'Ιε-
ρατικὸν Προϊσταμένους τῶν 'Ιερῶν Ναῶν τῆς 'Αρχιεπί-
σκοπῆς ἐστάλη ἐγκύλιος ὅπως παρενθεθῶσιν αὐτοπροσώ-
πως εἰς τὸ Γενικὸν Κληρικολαϊκὸν Συνέδριον τῆς Δητρόπολης τὴν 16 'Οκτωβρίου.

—Κατόπιν Θεολογικῶν ἐν 'Αθήναις σπουδῶν ἐπέστρε-
ψεν εἰς Βοστώνην ὁ πρὸ πενταετίας σταλεὶς εἰς 'Ελλάδα 'Ι-
ωάννης Καμηλάκις.

—Τὴν 15ην Σεπτεμβρίου συνῆλθεν εἰς τὴν τακτικὴν αὐ-
τοῦ συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Σ. 'Αρχιεπισκοπῆς τὸ
'Ανώτατον 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρεί-
αν τοῦ Σεβ. 'Αρχιεπισκόπου.

—Τὴν τελευταῖαν Συνεδρίαν τοῦ Μικτοῦ Συμβούλιον
ἀπησχόλησε, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡ συζήτησις ἐὰν καὶ
κατὰ πόσον θὰ ἴστο δυνατόν νὰ ἴδρυση Νεκροταφεῖον ἀποκλει-
στικῶς διὰ τὴν ταφὴν τῶν 'Ορθοδόξων Νέας 'Υόρκης καὶ
πειριώδων.

—Τὴν 17ην Σεπτεμβρίου ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος ἐλει-
τούργησεν ἐν τῷ Ι. Ναῷ τοῦ 'Αγίου Νικολάου τῆς Κοι-
νότητος 'Ατλάντικ Σίτι.

—Δι' ἐγκυρίλιον τοῦ 'Ανωτάτου 'Εκπαιδευτικοῦ Συμβού-
λιον πρὸς τὰς Κοινοτικὰς 'Επιτροπὰς καὶ τὰς διευθύνσεις
τῶν 'Ελληνικῶν Σχολείων, ἐπονίσθη ὅτι καὶ ἐφέτος δέον νὰ
ληφθοῦν δλατὰ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν φοίτησιν δ-
λῶν μὲν οὐδὲν μοιγενῶν μαθητοπαίδων εἰς τὰ 'Ελληνικὰ Σχο-
λεῖα.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

		Κοινότης	Τελέσας τὸν Γάμον Ἰερεὺς
'Αἰτ. 23	Marino L. Greco	'Ελισάβετ Β. Τσόνη	Αἰδ. Μπερσεντές
'Ιούν. 3	Δημήτριος Α. Τρίκολας	"Αννα Δ. Πανούση	Αἰδ. Κ. Χατζηδημητρίου
» 19	'Ιω. Ε. Μανουσονδάκης	Παρασκ. Γ. Ψαθογεωργάκην	Αἰδ. Δημήτριος Μπούρας
» 25	Δημήτριος Π. Παγόνης	'Ελένη Κ. Καψιμάλη	Αἰδ. Ν. Σπηλιώτης
» 25	Χαράλ. Μ. Δημητριάδης	Μαρία Α. Μιχαήλαρου	Αἰδ. Νικόλ. 'Ανδρεόπουλος
'Ιούλ. 2	Κωνσταντίνος Ι. Καλαγάς	'Ελένη Α. Πάπτα	'Αρχ. Ε. Τσουρουνάκης
» 23	Κωνσταντ. Α. Πρωτόπαπας	'Αναστ. Α. Τσιμπούκη	'Αρχιμ. Χρυσογ. Λαυριώτης
» 29	Σταμάτος Ι. Γιάνναρης	Τριανταφυλλιά Α. Τσόγρη	'Αρχιμ. Χρ. Λαυριώτης
Aύγ. 8	Λεωνίδας Κ. Φράγκος	Δέσποινα Μ. Πολυκανδρίτη	Αἰδ. Ε. Παπαδογεωργάκης
» 13	'Ανδρογιάν. Π. Τοιλιμηδός	Ενάνθια Α. Γκριτζιώτου	Αἰδ. 'Ιωάννης 'Ιεροθέου
» 15	Γεώργ. Α. Φραγκούδης	Κωνστ. Π. Γεωργοπούλου	Αἰδ. Δημ. Σγουρός
» 15	'Αναστάσιος Ε. Οίκονόμου	Εναγγελία Β. Παπτᾶ	Αἰδ. Στέφ. Φουτείδης
» 15	'Αλέξης Α. Όμπολένον	Jane Wheeler Irby	'Αρχ. Μ. Φουσάνης
» 16	Μανουσός Ε. Λαμπάκης	Gertrude Th. Kowaleski	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 17	Εδύμης Β. Εύθυμου	Σοφία Η. Τσιτᾶ	'Αρχιμ. Αἰμιλιανός Λαλούστης
» 17	Νικόλαος Γ. Καραχάλιος	Μαρία Β. Αποστολάκου	Αἰδ. Μ. Μερκούρης
» 19	Frank J. Polcha	Μαρία Ι. Πίσχου	Αἰδ. Χ. Μωρογεωργος
» 20	Θεόδ. Χ. Δανιγγέλης	'Ελένη Ε. Παπαζαφειροπούλου	Αἰδ. Μ. Πετράκης
» 20	Frank E. Lyons	Πηνειόη Ε. Κουμυνάνη	Αἰδ. Κ. Κανελλόπουλος
» 20	'Ιωάννης Α. Εύθυμιον	Μαρία Α. Σακελλαρίου	'Αρχ. Ε. Γεωργιάδης
» 20	Νικόλαος Δ. Χαλιώτης	'Ιωάννα Α. Παντέλα	Αἰδ. Π. Φρέντζης
» 20	Δημήτριος Α. Μπόλας	Νίνα Μ. Λοΐζου	Αἰδ. 'Ιωάννης Καπνεκάς
» 20	'Ιωάννης Δ. Καρδάνης	Σοφία Π. Γιαννούκλα	Αἰδ. Β. Παπαγιαννακόπουλος
» 20	Θεοφάνης Ν. Πεταλᾶς	Φωτεινή Α. 'Αναστασίου	Αἰδ. Ε. Χρυσόλωπης
» 20	Παναγ. Β. Αθανασόπουλος	Γεωργία Γ. Λιναρδάκην	'Αρχιμ. Χριστόφ. 'Αργυρόδης
» 20	Κωνσταντ. Α. Ταλαγάνης	Αικατεσίνη Ν. Μπήλιου	Αἰδ. 'Ιωάν. Καπηνεκάς
» 20	Παναγιώτης Ι. Μπράτης	'Ελένη Δ. Τζάθα	Αἰδ. Μάρκος Πετράκης
» 20	'Αντ. Σ. Χρυσανθόπουλος	Ολυμπία Σ. Κωνσταντοῦ	Αἰδ. Κ. Χατζηδημητρίου
» 20	'Ιωάννης Γ. Σεριανός	Σωτηρία Κ. Θεοχάρους	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 20	Νικηφόρος Σ. Μήλωνας	Φωτίτσα Ι. 'Οδατζῆ	'Αρχ. Ν. Παύλου
» 20	Bernard A. Rodriguez	Δέσποινα Μ. Πάπτα	Αἰδ. Β. Παπαδόπουλος
» 20	Στυλιανός Φιλιππίδης	Κλειδ. Π. Γεωργιάδου	Αἰδ. Βασίλ. Μιχαλόπουλος
» 20	Γεώργιος Α. Μυριαλάκης	Κλεανή Μ. 'Αντωνακάκη	Αἰδ. Ν. Χατζηδημητρίου
» 20	'Απόστ. Ν. Χατζηδημητρίου	Καλλιόπη Α. Σγουρῆ	Αἰδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 20	Νικόλαος Χ. Γεωργίου	Δέσποινα Χ. Ενδοταθάδου	Αἰδ. Δ. Σιλβεστρος
» 20	Πέτρος Η. Κούρεσουλας	'Αγγελική Π. Σπωρδάκου	'Αρχιμ. Διον. Μαριώνης
» 20	Γεώργιος Ι. Μαραγκουδάκης	Hope W. Daht	Αἰδ. Δ. Προδρομίδης
» 20	Νικόλαος Μ. Ξυγόρης	Bertha P. Karosi	Αἰδ. Ν. Σακελλαρίδης
» 20	Στέργιος Δ. Χουλιάδας	"Αννα Α. Μαρτίνη	'Αρχ. Σ. Καραμπιπέρης
» 20	Γεώργιος Κ. Κερμανίδης	Θεοδώρα Ι. Νευροζήδη	Αἰδ. Α. Βρέττας
» 20	Κωνστ. Σ. Σταματέλλος	Charlotte J. Tompson	Αἰδ. Βασίλειος Εύθυμιου
» 20	Δημήτριος Γ. Δούκας	'Αγγελική Κ. Καρρᾶ	Αἰδ. Βασίλειος Εύθυμιου
» 21	Πέτρος Ι. Μιχάλαρος	Μαλάμα Α. Τζαμούση	Αἰδ. 'Ιωάν. 'Ιεροθέου
» 22	Γεώργιος Η. Ανδρεόπουλος	Σταυρούλα Θ. Γαζέττα	'Αρχιμ. Μ. Σταυρίδης
» 23	Νικόλαος Ε. Μανιάτης	Κωνστ. Δ. Σπυροπούλου	Αἰδ. Κ. Χατζηλάμπρου
» 24	Νικ. Γ. Αναστασόπουλος	Παρασκ. Γ. Χριστοπούλου	Αἰδ. Η. Τσαούνης
» 24	'Αντώνιος Π. Μπιστολαρίδης	Σούσανα Ι. Μανταρά	Αἰδ. Α. Παπαστεράνου

Διαδίδετε

ὅπου καὶ ὅσον δύνασθε τὸν
«Ορθόδοξον Παρατηρητήν».

Εἶναι τὸ μόνον 'Ελληνικὸν Θρησκευτικὸν Δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν εἰς ὅλην τὴν Ἀμερικήν.

ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοὺς Ἐλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

— ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεῦχος Α'.— "Ἐκδοσίς Δευτέρα, ἐπηρξημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὑλῆς, καὶ 20 νέας πολυχρωμούς εἰκόνας καὶ βελτιωμένην κατὰ τὰς ὑποδέξεις τῶν κηρυκοποιούντων τὸν Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Μὲ γράμματα ἔτετάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶναι τὸ νεώτερον, τελειώτερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἐλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐπενθήνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάροις τῶν Ἐλληνοπαιδῶν τῆς Ἀμερικῆς. Η πρώτη ἔκδοσις, πρὸς τρεταῖς σχεδίον γενομένη, εἰσήχθη ἡδη εἰς τὰ πλεισταὶ Ἐλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηρξημένην καὶ βελτιωμένην, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ δόλων σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικῶν πολυχρωμούς εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεός πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

— ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'.— Δευτέρα Ἐκδοσίς 1939 Ἐπηρξημένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶναι τὸ ίδεωδεῖς Ἀναγνωσματάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλωσσαῖς καλλιζούμενην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινήν ζωὴν δύο δόλων Ἐλληνοπαιδών, ἀπὸ τῆς ὥρας ποὺ ἔχουντον ἔως τὸ ἕστέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἑορτὰς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χερημεύειν ὡς δὲ δὴ γένει σε περιπτώσεις πολλαῖς πανόδετον 60 σέντς.

“ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ”. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. — Αναγνωσματάριον διὰ τὰς παιδιά τῆς Ἀμερικῆς. Τοῦ μάθημα ἔχει καὶ ἐν βασικῶν δίδαγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον μὲ δραστικά μεγάλα γράμματα, δραστικά εἰκόνας ἐπίτηδες σχεδιασθεῖσαν, καὶ εἴκονον ποιηματάριον ἐπὶ τοὺς μαθήματος πρὸς ἀποτήματον. Η νέα Ἐκδοσίς ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρωμούς εἰκόνας. Τιμᾶται πλούσιος πανόδετον 60 σέντς.

“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ”.

— Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ. — Εκδοσίς νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἐτος 1937—1938, διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα συμφωνῶς μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχειπισκοπῆς κατά τὸν προκρουσθέντα Διαγωνισμό. Ἡ ὑλὴ τοῦ γραμμένη εἰς γλωσσαῖς δημοτικήν φέουσαν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οἰκογενειακήν, θρησκευτικήν καὶ κοινωνικήν ζωὴν τοῦ Ἐλληνοπαιδοῦ ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπλούτισθη ἐπὶ πλέον μὲ διδακτικούς μάθημας, εἰς τὸπον διῆτας εὐθὺς ἔξι ἀρχῆς ν' ἀποσπᾶ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθεῖσα συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετυπώθη ἐπὶ χάροις ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται \$0.55.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ “ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ”.

— ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΛΑΗ.—Τὸ μόνον ἐγκεκριμένον διὰ τὴν Δ'. ἡ Ε'. Τάξιν. Αριστεράνεσσαν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Διδασκαλίων καὶ ἐγκριθεῖν ὡς τὸ μόνον κατάλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου δύα μίαν ἐπταστίαν. Νέα Ἐκδοσίς, Γ', ἐπηρξημένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶν διαρροθμούμενον, περιέχον μεθοδικῶς δλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος δριζομένην ὥλην εἰς

τὰ Ἐλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἰστοριῶν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἐλλάδος, μὲ στοιχεία γεωγραφίας τῆς Ἐλλάδος, Χάρον τῆς Ἐλλάδος, ἀξιόλογα, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἐλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικά καὶ προσευχάς, τροπάρια καὶ ἔθνικα ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς μὲ γένος ἀπλῆς καθαρευούσης, ἀπλοποιέντον. Ἐπὶ ἀρίστου χάρου, μὲ στοιχεία μεγάλα καὶ πλούσια εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ιστορικὸν Ἀναγνωστικόν).

— ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσίς 1937. Η Ἐλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπῳ ‘Αναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β'. ἡ Γ'. Τάξεως. Εἶναι συντεταγμένη εἰς γλώσσαν καλῶς διμιλούμενην, —οὕτε ἀρχαῖουσαν, οὗτε ὑπερδρμοτικήν—καὶ ἔχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα ωραῖα γράμματα πρὸς εἰκόναλαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ήσχισαν γάλαναγνώσκουν. Τὸ ἀπλόν, λίγαν διηγηματικῶν ὑπρος του, τὰ ἐλκυστικά θέματα τὰ δόπια πραγματεύεται, δὲ πλούτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀριθμοία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ποὺ περιέχει, καθιστάσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἔντονος ἁγάπητὸν περιπέτερον εἰς τὸν μαθητήν τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἡμικά διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἔθνικά ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εἰκόναλαν τοῦ διδάσκοντος. ‘Εκδοσίς πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρου, μὲ 60 ἀριστονοργηματικάς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΙΣΤΟΡΙΑ (Ιστορικὸν Ἀναγνωστικόν)

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσίς 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ ‘Αναγνωστικὸν τῆς Ἐλληνικῆς Ιστορίας ἔχει γραφῆ διὰ παιδιὰ τῆς Γ' ἡ Δ, Τάξεως. Μὲ διηγηματικῶν ὑπρος, γλώσσαν ἀλητῆς καὶ ούσων—οὕτε ἀρχαῖουσαν, οὗτε ὑπερδρμοτικῶν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα τῆς Αρχαίας Ἐλληνικῆς Ιστορίας, μὲ τρόπον ποὺ δὲ μαθητής γάλαναγνώσκην μὲ εὐχαριστησην καὶ γάλαναγνώσκειν ποιεῖται πάντα τὰ σπουδαιότερα τῆς Αρχαίας Ἐλληνικῆς Ιστορίας, μὲ τρόπον ποὺ διαθητής γάλαναγνώσκην μὲ εὐχαριστησην καὶ γάλαναγνώσκειν ποιεῖται πάντα τὰ σπουδαιότερα τῆς Αρχαίας Διαθήκης. Εἶχε ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ίδια εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικάς ἐρωτήσεις καὶ πλεισταὶ δόσεις καλλιτεχνικῶν εἰκόνων. Υπὸ πολλῶν χορηγιῶν ποιεῖται καὶ διὰ μάθητος δὲ ἐν Ἀμερικῇ Ἐλληνόπαιδος. Επίσης πολυτελής ἔκδοσίς ἔπι ἀρίστου χάρου, μὲ 110 ἀριστονοργηματικάς εἰκόνας καὶ χώρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

I. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ.—Μὲ ὑπρος τερπνὸν καὶ γλώσσαν ἀπλουστάτην ὀναγράφονται εἰς τὸ Θοησκευτικὸν τοῦτο ‘Αναγνωστικὸν δλα δσα δὲ διδάσκαλος ποέπει γάλαναγνώσκην ἀπὸ τὴν Ιστορία τῆς Παλαίας Διαθήκης. Εἶχε ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ίδια εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικάς ἐρωτήσεις καὶ πλεισταὶ δόσεις καλλιτεχνικῶν εἰκόνων. Υπὸ πολλῶν χορηγιῶν ποιεῖται καὶ διὰ μάθητος δὲ ἐν Ἀμερικῇ Διαθήκη. Πανόδετος 50 σέντς.

I. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θοησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ.—Τὰ δωσιάτρεα κεφάλαια τῆς Καΐνης Διαθήκης πενιλαμβάνονται εἰς ὑπρος τερπνὸν καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἀπλουστάτη, εἰκόνες πολλές καὶ καλλιτεχνικά. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ ενανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς καὶ δλα δσα αὶ προσευχαὶ τὰς δόπιας πρέπει τοῦ μάθητος δὲ ἐν Ἀμερικῇ Διαθήκη. Υπὸ πολλῶν χορηγιῶν ποιεῖται καὶ διὰ μάθητος δὲ ἐν Διαθήκην ‘Αναγνωστικόν. Πολυτελής ἔκδοσίς ἔπι ἀρίστου χάρου, κομψός πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θοησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΓΙΔΟΥ.—Μὲ ἀπλοῖν τρόπον ὀναγράφεται δλη η Ιστορία τῆς Εκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάρον τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνες, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα ενανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος η Ιστορία τῆς ἐν ‘Αμερικῇ Ελληνικῆς Ορθοδοξίου’ Εκκλησίας. ‘Υπὸ πολλῶν χορηγιῶν ποιεῖται καὶ διὰ μάθητος δὲ ἐν Αμερικῇ Εκκλησίας. ‘Εκδοσίς ἔπι ἀρίστου στιλνοῦ χάρου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers,

240 WEST 23rd STREET
NEW YORK